

K O L M A S N E F I

NEFIN KIRJA

KIRJOITTANUT NEFI, HELAMANIN POJAN NEFIN POIKA

Ja Helaman oli Helamanin poika, ja tämä oli Alman, Alman pojan, poika, ja Alma oli Nefin jälkeläinen, ja Nefi oli Lehin poika, ja Lehi lähti Jerusalemissa Sedekian, Juudan kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuonna.

1 LUKU

Nefi, Helamanin poika, lähtee. Merkkejä Vapahtajan syntymisestä annetaan. Vastustusta ilmaantuu. Gaadiantonin rosvot esiintyvät taaskin.

1. Nyt tapahtui, että yhdeksäskymmenes ensimmäinen vuosi oli kulunut loppuun, ja kuusi-sataa vuotta oli kulunut siitä hetkestä, kun Lehi lähti Jerusalemissa; ja sinä vuonna Lakoneus oli maan ylimpänä tuomarina ja hallitsijana.
2. Ja Nefi, Helamanin poika, oli lähtenyt Sarahemlan maasta, uskoen poikansa Nefin hallituun, joka oli hänen vanhin poikansa, vaskilevyt ja kaikki siihen mennessä pidetyt aikakirjat sekä kaikki ne esineet, joita oli pidetty pyhinä Lehin Jerusalemissa lähdöstä saakka.
3. Sitten hän lähti maasta, ja sitä, minne hän lähti, ei yksikään ihminen tiedä; ja hänen poikansa Nefi piti aikakirjoja hänen asemestaan, tämän kansan aikakirjaa.
4. Ja katso, tapahtui, että profeettain profetiat alkoivat täydellisemmin toteutua yhdeksänkymmenennen vuoden alussa; sillä kansan keskuudessa alettiin tehdä suurempia tunnustekoja ja suurempia ihmeitä.
5. Mutta oli muutamia, jotka alkoivat sanoa, että aika, jonka kuluessa Samuel Laamanilaisen puhumien sanojen piti toteutua, oli mennyt umpeen.
6. Ja he alkoivat pilkata veljiään, sanoen: Katso, aika on kulunut umpeen, eivätkä Samuelin sanat ole toteutuneet; teidän niihin perustuva ilonne ja uskonne on siis ollut turha.
7. Ja tapahtui, että he aiheuttivat suuren metelin kaikkialla maassa; ja ne Ihmiset, jotka uskoivat, alkoivat tulla perin murheellisiksi, peljäten, ettei sitä, mistä oli puhuttu, kenties tapahtuisi.
8. Mutta katso, he odottivat horjumatta sitä päivää ja sitä yötä ja sitä päivää, joka olisi kuin yksi päivä, ikään kuin ei yötä olisi, jotta he saisivat nähdä, ettei heidän uskonsa ollut turha.
9. Ja tapahtui että epäuskoiset määräsivät päivän, jolloin kaikki ne, jotka uskoivat noihin perimätietoihin, otettaisiin hengiltä, ellei ilmaantuisi merkkiä, jonka Samuel profeetta oli ilmoittanut.
10. Ja tapahtui, että kun Nefi, Nefin poika, näki tämän kansansa jumalattomuuden, hänen mielensä oli ylen murheinen.
11. Ja tapahtui, että hän meni ulos, kumartui maahan ja huusi voimallisesti Jumalaansa kansansa puolesta, niiden tähden, joita hävitys uhkasi sen tähden, että he uskoivat isänsä perimätietoon.
12. Ja tapahtui, että hän huusi voimallisesti Herran puoleen koko sen päivän; ja katso, Herran ääni tuli hänelle, sanoen:
13. Nosta pääsi ja ole rohkealla mielellä, sillä katso, aika on käsillä, ja tänä yönä merkki annetaan, ja huomispäivänä minä tulen maailmaan osoittamaan maailmalle, että minä olen toteuttava kaiken, mitä olen antanut puhua pyhien profeettojeni suun kautta.
14. Katso, minä tulen omieni tykö toteuttaakseni kaiken, minkä olen ilmoittanut Ihmislapsille maailman perustamisesta asti ja tehdäkseni sekä Isän että Pojan tahdon - Isän tahdon minun tähteni ja Pojan tahdon minun lihani tähden. Ja katso, aika on käsillä, ja tänä yönä merkki annetaan.
15. Ja tapahtui, että sanat, jotka tulivat Nefille, toteutuivat sen mukaisesti kuin ne oli puhuttu, sillä katso, auringon laskiessa ei tullut pimeä; ja ihmiset hämmästyivät, koska ei tullut pimeä, kun yö saapui.
16. Ja monet, jotka eivät olleet uskoneet profeettain sanoja, kaatuivat maahan ikään kuin kuolleina, sillä he huomasivat, että heidän profeettain sanoihin uskovien varalle laatimansa suuri hävitys suunnitelma oli tehty tyhjäksi, sillä ilmoitettu merkki oli jo lähellä.
17. Ja he alkoivat ymmärtää, että Jumalan Poika varmasti pian ilmestyisi; ja kaikki kansa kaikkialla maan päällä lännestä itään, sekä pohjoisenpuoleisessa että etelänpuoleisessa maassa oli niin perin hämmästyksissään, että lankesi maahan.
18. Sillä he ymmärsivät, että profeetat olivat monen vuoden ajan todistaneet näistä tapahtumista ja että merkki, josta oli ilmoitettu, oli jo käsillä, ja he alkoivat peljätä syntisyytensä ja epäuskonsa tähden.
19. Ja tapahtui, ettei tullut pimeä koko sinä yönä, vaan oli valoisa, ikään kuin olisi ollut keskipäivä. Ja tapahtui, että aurinko nousi aamulla jälleen tavalliseen tapaan, ja he ymmärsivät, että Herra syntyisi sinä päivänä, sen merkin perusteella, joka oli annettu.
20. Ja kaikki oli tapahtunut tarkalleen profeettain sanojen mukaan.
21. Ja tapahtui myös, että ilmaantui uusi tähti, sanan mukaan.
22. Ja tapahtui, että saatana alkoi tästä hetkestä lähtien levittää valheita kansan keskuuteen sen sydänten paaduttamiseksi, jotta ihmiset eivät uskoisi näkemiinsä merkkeihin ja ihmeisiin; mutta näistä valheista ja petoksista huolimatta suurin osa kansaa uskoj ja kääntyi Herraan.

23. Ja tapahtui, että Nefi lähti kansan keskuuteen, ja samoin monet muut, kastaen parannukseen, jossa kaste oli suuri syntien anteeksianto. Ja siten kansa jälleen sai rauhan maahan.
24. Eikä riitaisuuksia ollut ellei ota huomioon muutamia harvoja, jotka alkoivat saarnata, yrittäen kirjoitusten nojalla todistaa, ettei ollut enää tarpeen seurata Mooseksen lakia. Mutta tässä asiassa he erehtyivät, koska he eivät olleet ymmärtäneet kirjoituksia.
25. Mutta tapahtui, että heidät saatiin nopeasti kääntymään ja heille saatiin osoitetuksi heidän erhetyksensä, jonka vallassa he olivat, sillä heille osoitettiin, ettei laki ollut vielä täytetty ja että se on täytettävä jokaista piirtoaan myöten; sana tuli heille, että se on täytettävä ja ettei tavua eikä kirjaintakaan pääsisi häviämään, ennen kuin kaikki olisi täytetty; sen tähden heidät saatiin tänä samana vuonna huomaamaan erhetyksensä, ja he tunnustivat virheensä.
26. Ja siten yhdeksäskymmenes toinen vuosi kului loppuun tuoden ihmisille ilosanomia niiden merkkien tähden, jotka annettiin kaikkien pyhien profeettain profetiain sanojen mukaan.
27. Ja tapahtui, että yhdeksäskymmenes kolmaskin vuosi kului häiriöittä, lukuunottamatta Gaadiantonin rosvoja, jotka asustivat vuoristossa ja olivat maalle vitsauksena, sillä niin vahvat heidän turva- ja piilopaikkansa olivat, ettei kansa saanut heitä kukistetuksi; niin he tekivät paljon murhia ja vuodattivat paljon verta kansan keskuudessa.
28. Ja tapahtui yhdeksäntenäkymmenentenä neljäntenä vuonna, että heidän lukumääränsä alkoi suuresti kasvaa, sillä paljon nefiläisluopioita pakeni heidän luoksensa, mikä murehdutti suuresti niitä nefiläistä, jotka jäivät maahan.
29. Ja laamanilaisillakin oli syytä murheeseen, sillä katso, heillä oli paljon lapsia, jotka varttuivat ja alkoivat tulla täysi-ikäisiksi ja itsenäisiksi, jolloin eräät soramilaiset saivat valheillaan ja houkutuksillaan vietellyiksi heitä liittymään noihin Gaadiantonin rosvoihin.
30. Ja näin kokivat laamanilaisetkin onnettomuutta, alkaen heiketä uskossaan ja vanhurskaudessaan nousevan polven jumalattomuuden tähden.

2 LUKU

Nefiläisten rappio. Valkoisia laamanilaisia. Molemmat kansat ryhtyvät yhteisvoimin puolustautumaan rosvoja ja murhaajia vastaan.

1. Ja tapahtui, että näin kului yhdeksäskymmenes viideskin vuosi, ja kansa alkoi unohtaa kuulemansa merkit ja ihmeet, yhä vähemmän hämmästyen taivaasta tulleita merkkejä ja ihmeitä, niin että he alkoivat koveta sydämeltään ja paatua mieleltään, lakaten uskosta mihinkään kuulemaansa ja näkemäänsä -
2. mielessään kuvitellen sellaisia mielettömiä, että sen olivat ihmiset perkeleen voimalla saaneet aikaan harhauttaakseen ja pettääkseen ihmisten mieltä; ja niin saatana jälleen sai valtoihinsa ihmisten sydämet, niin että hän sokaisi heidän silmänsä ja sai heidät uskomaan, että oppi Kristuksesta oli mielettömyyttä ja turhuutta.
3. Ja tapahtui, että kansan jumalattomuus ja kauhistukset enenivät, eivätkä ihmiset uskooneet, että enää annettaisiin merkkejä tai ihmeitä; ja saatana kulki ympäri, eksyttäen ihmisten sydämiä, kiusaten heitä ja houkutellen heitä suureen pahuuteen maassa.
4. Ja näin kului yhdeksäskymmenes kuudes vuosi; ja myös yhdeksäskymmenes seitsemäs vuosi; ja myös yhdeksäskymmenes kahdeksas vuosi; ja myös yhdeksäskymmenes yhdeksäs vuosi;
5. ja sata vuotta oli myös kulunut Moosian elinpäivistä lukien, joka oli nefiläisten kuningas.
6. Ja kuusisataa yhdeksän vuotta oli kulunut siitä. kun Lehi lähti Jerusalemissa.
7. Ja yhdeksän vuotta oli kulunut siitä hetkestä, jolloin merkki annettiin, joka profeettain sanojen mukaan annettaisiin Kristuksen maailmaan tulemisesta.
8. Mutta nyt nefiläiset alkoivat laskea aikansa tästä ajankohdasta, jolloin merkki annettiin, eli Kristuksen tulemisesta; yhdeksän vuotta oli siis kulunut.
9. Eikä Nefi, sen Nefin isä, joka huolehti aikakirjoista, palannut takaisin Sarahemlan maahan, eikä häntä onnistuttu mistään löytämään koko maasta.
10. Ja tapahtui, että kansa vieläkin pysyi pahuudessa, huolimatta sen keskuudessa tapahtuneesta paljosta julistuksesta ja profetoimisesta; ja näin kului kymmeneskin vuosi, ja myös yhdestoista vuosi kului synnissä.
11. Ja tapahtui kolmantentoista vuonna, että sotia ja riitaisuuksia alkoi esiintyä kaikkialla maassa, sillä Gaadiantonin rosvojen joukko oli kasvanut niin suureksi ja surmasi niin paljon väkeä, hävitti niin monta kaupunkia ja sai aikaan niin paljon kuolemaa ja verilöylyjä kaikkialla maassa, että kaiken kansan sekä nefiläisten että laamanilaisten oli tartuttava aseisiin heitä vastaan.
Niin kaikki laamanilaiset, jotka olivat kääntyneet Herraan, liittyivät veljiinsä nefiläisiin, ja heidät velvoitettiin oman henkensä sekä naistensa ja lastensa turvallisuuden nimessä tarttumaan aseisiin noita Gaadiantonin rosvoja vastaan, siten myös suojellakseen oikeuksiansa ja kirkkoonsa ja Jumalansa kumartamiseen liittyviä oikeuksia sekä vapauttansa ja riippumattomuuttansa.
13. Ja tapahtui, että ennen kuin tämä kolmastoista vuosi oli kulunut, nefiläisiä uhkasi täydellinen tuho tämän sodan tähden, joka oli yltenyt ylen ankaraksi.
14. Ja tapahtui, että ne laamanilaiset, jotka olivat liittyneet nefiläisiin, luettiin nefiläisiin kuuluviksi;
15. ja heidät vapautettiin kirouksestaan, ja heidän ihonsa muuttui valkoiseksi kuten nefiläisten;
16. ja heidän nuorista miehistänsä ja tyttäristänsä tuli ylen kaunisluotoisia, ja heidät luettiin nefiläisiin kuuluviksi, ja heitä sanottiin nefiläisiksi. Ja niin päättyi kolmastoista vuosi.
17. Ja tapahtui neljäntentoista vuoden alussa, että rosvojen ja Nefin kansan välinen sota jatkui ja yltyi ylen ankaraksi; siitä huolimatta Nefin kansa pääsi rosvoista jonkin verran voitolle, niin että se sai heidät jälleen karkoitetuksi mailtansa vuoristoon ja heidän piilopaikkoihinsa.

18. Ja niin päättyi neljästoista vuosi. Ja viidentenätoista vuonna he hyökkäsivät Nefin kansan kimppuun; ja Nefin kansan pahuuden tähden, heidän monien riitaisuksiensa ja erimielisyyksiensä tähden, Gaadiantonin rosvot saivat heistä monta voittoa.
19. Ja niin päättyi viidestoista vuosi, ja näin ihmiset olivat ankarassa ahdinkotilassa, ja hävityksen miekka uhkasi heitä, niin että se oli iskemäisillensä heihin ja näin oli heidän jumalattomuutensa tähden.

3 LUKU

Lakoneus, maan hallitsija, saa kirjeen rosvopäällikkö Giddianhilta. Antautumista vaaditaan. Lakoneus ei välitä vaatimuksesta, vaan ryhtyy puolustustoimenpiteisiin.

1. Ja nyt tapahtui, että Lakoneus, maan hallitsija, sai kuudentenatoista vuonna Kristuksen tulemisesta kirjeen tuon rosvoliiton johtajalta ja päälliköltä, ja näin kuuluivat hänen kirjoittamansa sanat:
2. Lakoneus, maan jaloin ja ylin hallitsija, katso, minä kirjoitan sinulle tämän kirjeen ja ylistän sinua erittäin suuresti kestävyytesi tähden samoin kuin kansasi kestävyuden tähden sen puolustamisessa, mitä te pidätte oikeutenanne ja vapautenanne; niin, teidän laitanne on hyvin, ikään kuin joku jumala tukisi teitä kädellään teidän puolustaessanne vapauttanne ja omaisuuttanne ja maatanne, eli sitä, mitä te siksi sanotte.
3. Ja minusta on sääli, erittäin jalo Lakoneus, että te olette niin mielettömiä ja järjettömiä, että luulette voivanne pitää puolenne niin monia urheita miehiä vastaan, jotka ovat minun käskyvallassani, ja jotka tällä hetkellä ovat aseissa ja odottavat malttamattomina sanaa: Hyökätäkää nefiläisten kimppuun ja tuhotkaa heidät.
4. Ja tuntien heidän lannistumattoman mielensä, koettuani heidän taitavuutensa taistelukentällä ja tuntien heidän ikuisen vihansa teitä kohtaan niiden monien vääryyksien tähden, joita olette heille tehneet, minä tiedän, että jos he hyökkäisivät teidän kimppuunne, he täydellisesti tuhoaisivat teidät.
5. Sen tähden minä olen kirjoittanut tämän kirjeen, sen omin käsin sinetöiden, sillä minä ajattelen teidän etuanne sen lujtuuden tähden, jota olette osoittaneet siinä, mitä uskotte oikeaksi samoin kuin teidän taistelukentällä osoittamanne mielenjalouden tähden.
6. Sen tähden minä kirjoitan sinulle, pyytäen teitä luovuttamaan tälle väelleni kaupunkinne, maanne ja alueenne mieluummin kuin että se kävisi miekalla kimppuunne ja hävitys kohtaisi teitä.
7. Eli toisin sanoen, antautukaa meille ja liitytkää meihin ja tutustukaa meidän salaisiin tekoihimme ja tulkaa veljiksemme, niin että olisitte meidän kanssamme tasa-arvoiset - ette orjiamme, vaan veljiämme sekä osallisina kaikkeen omaisuuteemme.
8. Ja katso, minä valalla vannon sinulle, että jos tämän teette, teitä ei tuhota; mutta ellette halua näin tehdä, minä valalla vannon sinulle, että minä huomisesta kuukauden kuluuttua käsken sotajoukkojeni hyökätä kimppuunne, eivätkä ne vitkastele eivätkä säästä, vaan lyövät teitä ja antavat miekkansa iskeä teihin, kunnes teidät on perin juurin hävitetty.
9. Ja katso, minä olen Giddianhi ja minä olen tämän Gaadiantonin salaisen yhdyskunnan päämies, jonka yhdyskunnan ja sen toimet minä tiedän hyväksi. Ja ne ovat vanhaa juurta, ja ne ovat edelleen periytyneet meille.
10. Ja minä kirjoitan tämän kirjeen sinulle, Lakoneus, ja minä toivon, että te luovutatte maanne ja alueenne ilman verenvuodatusta, jotta tämä minun väkeni, joka on erinnyt teistä, koska te pahuudessanne eväsitte heiltä heidän oikeutensa hallitukseen, saisi takaisin oikeutensa ja hallitusvallan, ja ellette te tätä tee, minä aion kostaa heidän kokemansa vääryydet. Minä olen Giddianhi.
11. Ja nyt tapahtui, että kun Lakoneus sai tämän kirjeen, hän hämmästyí suuresti sitä julkeutta, jolla Giddianhi vaati nefiläisten maata haltuunsa ja uhkaili kansaa, luvaten kostaa niiden kärsimät vääryydet, jotka eivät olleet mitään vääryyttä kokeneet, lukuunottamatta sitä vääryyttä, jonka he itse olivat itselleen aiheuttaneet liittyessään noihin jumalattomiin ja kauhistaviin rosvoihin.
12. Ja katso, tämä Lakoneus, hallitsija, oli oikeudenmukainen mies, jota rosvon vaatimukset ja uhkailut eivät pystyneet peljästättämään; sen tähden hän ei välittänyt Giddianhin, rosvojen päämiehen kirjeestä, vaan käski kansansa huutaa Herran puoleen, jotta hän antaisi voimaa sen hetken varalle, jolloin rosvot hyökkäisivät sen kimppuun.
13. Ja hän lähetti julistuksen kaiken kansan keskuuteen, että sen oli koottava naisensa ja lapsensa, lammaskatraansa ja karjalaumansa ja kaikki omaisuutensa, vain maansa jättäen, samaan paikkaan.
14. Ja hän määräsi rakennettaviksi linnoituksia joka puolelle heidän ympärilleen ja niiden vahvuuden tuli olla ylen suuri. Ja hän määräsi sotajoukkoja, sekä nefiläisistä että laamailaisista koottuja eli kaikista niistä koottuja, jotka luettiin nefiläisiin kuuluviksi, sijoitettaviksi vartioiksi joka puolelle vartioimaan heitä ja suojelemaan heitä rosvoilta päivällä ja yöllä.
15. Ja hän sanoi heille: Niin totta kuin Herra elää, ellette tee parannusta kaikista synneistänne ja huuda Herran puoleen, ette mitenkään pelastu noiden Gaadiantonin rosvojen käsistä.
16. Ja niin suuret ja ihmeelliset Lakoneuksen sanat ja profetiat olivat, että ne herättivät pelkoa kaikessa kansassa; ja se ponnisti kaikkensa toimiakseen Lakoneuksen sanojen mukaan.
17. Ja tapahtui, että Lakoneus määräsi päälliköitä kaikille nefiläisjoukoille käskemään näitä sillä hetkellä, kun rosvot tulisivat erämaasta niiden kimppuun.
18. Ja nyt määrättiin ylipäällikkö ja kaikkien nefiläissotajoukkojen ylin käskijä, ja hänen nimensä oli Gidgiddoni.
19. Ja kaikkien nefiläisten oli keskuudessaan tapana määrätä sotapäälliköikseen (paitsi heidän jumalattomuutensa aikoina) sellaisia, joissa oli ilmoituksen ja myös profetian henki; niinpä tämä Gidgiddoni oli heidän keskuudessaan suuri profeetta, ja samoin oli myös ylimmäinen tuomari.

20. Niin kansa sanoi Gidgiddonille: Rukoile Herraa ja menkäämme vuoristoon ja erämaahan hyökätäksemme rosvojen kimppuun ja tuhotaksemme heidät heidän omilla alueillaan.
21. Mutta Gidgiddoni sanoi heille: Pois se, sillä jos me lähtisimme heitä vastaan taistelemaan, Herra jättäisi meidät heidän käsiinsä; valmistautukaamme siis keskellä omia alueitamme, kootkaamme kaikki sotajoukkomme yhteen, älkäämmeikä menkö heitä vastaan taistelemaan, vaan odottakaamme, kunnes he hyökkäävät meidän kimppuun me, sillä niin totta kuin Herra elää, jos me näin teemme, hän antaa heidät meidän käsiimme.
22. Ja tapahtui seitsemäntenätoista vuonna, vuoden loppupuolella, että Lakoneuksen julistus oli levinnyt kaikkialle maahan, ja nefiläiset olivat ottaneet hevosensa, vaununsa, nautansa ja kaikki lammaskatraansa ja karjalaumansa, viljansa ja kaiken tavaransa ja lähtivät liikkeelle tuhansin ja kymmenintuhansin, kunnes olivat kaikki lähteneet sille paikalle, minne heidän oli määrä kerääntyä puolustautuaksensa vihollisiansa vastaan.
23. Ja tätä varten määrätty maa oli Sarahemlan maa ja Runsaudenmaa, siihen rajaviivaan asti, joka kulki Runsaudenmaan ja Autiomaan välitse.
24. Ja ylen monta tuhatta henkeä siitä kansasta, jota sanottiin nefiläisiksi, kerääntyi tähän maahan. Ja Lakoneus käski heidän kokoontua etelänpuoleiseen maahan sen ankaran kirouksen tähden, joka lepäsi pohjoisenpuoleisen maan yllä.
25. Ja he linnoittautuivat vihollisiansa vastaan, ja he asuivat yhdessä maassa ja yhtenä kokonaisuutena, ja he pelkäsivät Lakoneuksen lausumia sanoja, niin että he tekivät parannuksen kaikista synneistänsä; ja Herralle Jumalallensa kohottamissaan rukouksissa he pyysivät, että hän pelastaisi heidät sinä hetkenä, kun heidän vihollisensa tulisivat taistelemaan heitä vastaan.
26. Ja he olivat vihollistensa tähden ylen huolissaan. Ja Gidgiddoni käski heidän tehdä kaikenkaltaisia sota-aseita ja varustautua haarniskoilla ja pienillä ja suurilla kilvillä hänen ohjeidensa mukaisesti.

4 LUKU

Rosvot kärsivät häviön ja heidän johtajansa saa surmansa. Hänen seuraajansa Semnariha hirtetään. Gidgiddonin miehuullisuus sodassa.

1. Ja tapahtui kahdeksannentoista vuoden lopulla, että nuo rosvojen sotajoukot olivat valmistautuneet taisteluun ja alkoivat tulla alas ja hyökätä kukkuloilta käsin, vuoristosta ja erämaasta, linnoituksistansa ja piilopaikoistansa, ja alkoivat vallata alueita sekä etelänpuoleisesta että pohjoisenpuoleisesta maasta, ja alkoivat ottaa haltuunsa kaikki maat, joista nefiläiset olivat poistuneet, ja kaupungit, jotka oli jätetty autioiksi.
2. Mutta katso, nefiläisten jättämässä maassa ei ollut villieläimiä eikä riistaa, eikä riistaa ollut rosvojen saatavissa muualta kuin erämaasta.
3. Ja rosivot saattoivat elää ainoastaan erämaassa muonavarojen puutteen tähden, sillä nefiläiset olivat jättäneet maansa autioiksi ja koonneet lammaskatraansa ja karjalaumansa ja kaiken tavaransa, ja he olivat kaikki yhdessä.
4. Sen tähden rosvoilla ei ollut mahdollisuuksia ryöstämiseen eikä ruoan saamiseen muuten kuin ryhtymällä avoimeen taisteluun nefiläisiä vastaan; ja nefiläiset taas olivat kaikki yhdessä, ja heidän lukumääränsä oli perin suuri, ja he olivat varanneet itselleen muonaa, hevosia, nautakarjaa ja kaikenkaltaista karjaa, minkä avulla he pystyivät elättämään itseään seitsemän vuoden ajan, missä ajassa he toivoivat saavansa rosivot hävityiksi maasta; ja niin kahdeksastoista vuosi kului loppuun.
5. Ja tapahtui, että Giddianhi yhdeksäntenätoista vuonna katsoi välttämättömäksi ryhtyä taisteluun nefiläisiä vastaan, sillä rosivot eivät pystyneet huolehtimaan elatuksestaan millään muulla tavoin kuin rosvoamalla ja ryöstämällä ja murhaamalla.
6. Eivätkä he uskaltaneet hajaantua maan eri puolille, niin että olisivat voineet kasvattaa viljaa, koska he pelkäsivät, että nefiläiset hyökkäisivät heidän kimppuunsa ja kukistaisivat heidät; sen tähden Giddianhi antoi sotajoukoilleen käskyn; että niiden oli tänä vuonna lähdeävä taistelemaan nefiläisiä vastaan.
Ja tapahtui, että he tulivat taistelemaan; ja silloin oli kuudes kuukausi; ja katso, suuri ja hirvittävä oli se päivä, jolloin he tulivat taistelemaan, ja he olivat vyöttäneet itsensä rosvojen tapaan, ja heillä oli lampaanvuota lanteidensa ympärillä, ja he olivat tahrineet itsensä verellä, ja heidän päänsä olivat kerityt, ja pääkilvet peittivät heidän päälakensa; ja suuret ja hirvittävät olivat Giddianhin sotajoukot katsella heidän aseistuksensa tähden ja koska he olivat veren tahrinat.
8. Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot, nähdessään miltä Giddianhin sotajoukko näytti, lankesivat kaikki maahan ja kohottivat huutonsa Herran, Jumalansa, puoleen, pyytäen häntä säästämään heitä ja pelastamaan heidät heidän vihollistensa käsistä.
9. Ja tapahtui, että kun Giddianhin sotajoukot näkivät tämän, ne alkoivat huutaa ilosta kovalla äänellä, sillä he luulivat, että nefiläiset olivat langenneet maahan sen pelon vaikutuksesta, jota heidän sotajoukkojensa kauhistavuus oli heissä herättänyt.
10. Mutta tässä he pettyivät, sillä nefiläiset eivät heitä peljänneet, vaan he pelkäsivät Jumalansa ja rukoilivat häntä suojelemaan heitä; kun sen tähden Giddianhin sotajoukot ryntäsivät heidän kimppuunsa, he olivat valmiit kohtaamaan ne; Herran voimassa he ne kohtasivat.
11. Ja taistelu alkoi tänä kuudentena kuukautena; ja suuri ja hirvittävä oli silloin taistelu, ja suuri ja hirvittävä oli silloin verenvuodatus, niin ettei moista verenvuodatusta ollut koko Lehin kansan keskuudessa nähty aina siitä saakka, kun hän lähti Jerusalemistä.
12. Ja katso, huolimatta Giddianhin uhkauksista ja valoista nefiläiset saivat heistä voiton, niin että he perääntyivät heidän tieltään.
13. Ja tapahtui, että Gidgiddoni käski sotajoukkojensa ajaa heitä takaa aina erämaan rajoille saakka ja olemaan säästämättä yhtäkään, joka matkalla joutuisi heidän käsiinsä; ja niin he ajoivat heitä takaa ja surmasivat heitä, aina erämaan rajoille saakka, kunnes olivat täyttäneet Gidgiddonin käskyn.

14. Ja tapahtui, että Giddianhia, joka oli seisonut ja taistellut urhoollisesti, ajettiin takaa. kun hän pakeni; ja koska hän oli paljosta taistelemisestaan väsynyt, hänet tavoitettiin ja surmattiin. Ja sellainen oli rosvo Giddianhin loppu.
15. Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot palasivat takaisin turvapaikkaansa. Ja tapahtui, että yhdeksästoista vuosi kului, eivätkä rosvo tulleet uudelleen taistelemaan; eivätkä he tulleet uudelleen kahdentenäkymmenentäkään vuonna.
16. Eivätkä he kahdentenäkymmenentenä ensimmäisenäkään vuonna tulleet taistelemaan, vaan he asettuivat joka puolelle Nefin kansan ympärille sitä piirittämään, sillä he arvelivat, että jos he eristäisivät nefiläiset maistansa ja tukkisivat näiltä tiet joka puolelta ja eristäisivät kansan kaikista sen ulkopuolisista eduista, he saisivat sen pakotetuksi antautumaan, kuten he halusivat.
17. He olivat nyt valinneet itselleen toisen johtajan, jonka nimi oli Semnariha; ja Semnariha siis oli määrännyt tämän piirityksen toimeenpantavaksi.
18. Mutta katso, tämä oli nefiläisille eduksi; sillä rosvojen oli mahdotonta jatkaa piiritystä kyllin kauan, jotta sillä olisi ollut vaikutusta nefiläisiin, koska näillä oli paljon varastoituja muonavaroja.
19. Koska rosvojen keskuudessa vallitsi ruokavarojen puute sillä katso, heillä ei ollut muuta kuin lihaa elatukseksensa, jota lihaa he hankkivat erämaasta -
20. ja tapahtui, että riista alkoi käydä erämaassa riittämättömäksi - niin että rosvo t olivat kuolemaisillansa nälkään.
21. Ja nefiläiset tekivät jatkuvasti päivällä ja yöllä hyökkäyksiä heidän sotajoukkojaan vastaan, surmaten heitä tuhansin ja kymmenintuhansin.
22. Ja niin Semnarihan miehet halusivat luopua piiritysyriytyksestään sen suuren hävityksen tähden, joka kohtasi heitä yöllä ja päivällä.
23. Ja tapahtui, että Semnariha antoi miehillensä käskyn, että heidän oli keskeytettävä piiritys ja kuljettava pohjoisenpuoleisen maan etäisimpiin osiin.
24. Mutta Gidgiddoni oli selvillä heidän suunnitelmistaan ja tiesi heidän heikkoutensa, joka johtui ravinnon puutteesta sekä heidän kärsimästänsä suuresta mieshukasta; sen tähden hän lähetti sotajoukkonsa öiseen aikaan liikkeelle ja katkaisi rosvojen perääntymistien panemalla joukkonsa heidän perääntymistiellensä.
25. Ja tämän he tekivät öiseen aikaan ja pääsivät kulkiessaan rosvojen edelle, niin että kun rosvo seuraavana päivänä lähtivät liikkeelle, he kohtasivat nefiläisten sotajoukot sekä edessään että selustassaan.
26. Ja myös etelässä olevat rosvo t estettiin pääsemästä turvapaikkoihinsa. Ja kaikki tämä tapahtui Gidgiddonin käskystä.
27. Ja monia tuhansia antautui nefiläisille vangiksi, ja loput surmattiin.
28. Ja heidän johtajansa Semnariha otettiin kiinni ja hirtettiin puuhun, aina ylös sen latvaan saakka, niin että hän kuoli. Ja kun he olivat hänet hirttäneet, niin että hän oli kuollut, he kaatoivat puun maahan ja huusivat kovalla äänellä, sanoen:
29. Herra pysyttäköön kansansa vanhurskaana ja sydämeltänsä pyhänä, jotta se saisi kaadetuksi maahan jokaisen, joka koettaa tappaa sitä väkivallalla ja salaliittoja solmimalla, kuten tämäkin mies on maahan kaadettu.
30. Ja he riemuitsivat ja huusivat jälleen yhteen ääneen, sanoen: Aabrahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala suojelemaan vanhurskaudessa tätä kansaa, niin kauan kuin se huutaa Jumalansa nimeä, jotta hän suojelisi sitä.
31. Ja tapahtui, että he kaikki kuin yhdestä suusta puhkesivat kiittämään ja ylistämään Jumalaansa siitä suuresta teosta, jonka hän oli heidän hyväksensä tehnyt pelastaessaan heidät joutumasta heidän vihollistensa käsiin.
32. He huusivat: Hoosianna Korkeimmalle Jumalalle. Ja he huusivat: Siunattu olkoon Herran Jumalan Kaikkivaltiaan, Korkeimman Jumalan nimi.
33. Ja heidän sydämensä paisui ilosta, niin että he vuodattivat runsaita kyyneliä Jumalan suuren hyvyyden tähden, jota hän oli osoittanut pelastaessaan heidät heidän vihollistensa käsistä; ja he tiesivät, että he olivat pelastuneet iankaikkisesta perikadosta sen tähden, että olivat tehneet parannuksen ja nöyrytyneet.

5 LUKU

Nefiläiset tekevät parannuksen ja koettavat saada vääryyden työt loppumaan. Mormonin kertomus itsestään ja hänen hallussaan olevista levyistä. Uusi viittaus Israelin kokoamiseen.

1. Ja katso, nyt ei ollut koko Nefin kansan keskuudessa yhtäkään elävää sielua, joka olisi vähääkään epäillyt kaikkien niiden pyhien profeettain sanoja, jotka olivat puhuneet, sillä he ymmärsivät, että niiden väistämättömästi täytyi käydä toteen.
2. Ja he ymmärsivät, että Kristuksen oli täytynyt tulla, niiden monien merkkien perusteella, jotka oli annettu profeettain sanojen mukaisesti; ja sen perusteella, mitä jo oli tapahtunut, he ymmärsivät, että kaiken väistämättömästi täytyi tapahtua sen mukaisesti, mitä oli puhuttu.
3. Sen tähden he luopuivat kaikista synneistänsä ja kauhistuksistansa ja aviorikoksistansa ja palvelivat kaikella ahkeruudella Jumalaa päivin ja öin.
4. Ja nyt tapahtui, että kun he olivat ottaneet kaikki rosvo t vangiksi, niin ettei yksikään, joka ei ollut saanut surmaansa, päässyt pakenemaan, he heittivät vankinsa vankilaan ja saarnauttivat näille Jumalan sanaa; ja jokainen, joka teki parannuksen synneistänsä ja antoi juhlallisen lupauksen, ettei enää murhaisi, laskettiin vapaaksi.
5. Mutta niille, jotka eivät lupausta antaneet ja jotka edelleenkin hautoivat mielessään noita salamurhia, kaikille niille, joiden huomattiin henkivän uhkauksia veljiään vastaan, määrättiin tuomio ja rangaistus lain mukaisesti.
6. Ja näin he tekivät lopun kaikista noista jumalattomista, salaisista ja kauhistavista liitoista, joiden piirissä oli niin paljon vääryyttä ja murhia tehty.
7. Ja niin oli kahdeskymmenes toinen vuosi kulunut loppuun ja samoin kahdeskymmenes kolmas vuosi ja kahdeskymmenes neljäs ja kahdeskymmenes viides; ja niin oli kaksikymmentä viisi vuotta kulunut.

8. Ja paljon oli tapahtunut sellaista, joka muutamien silmissä olisi suurta ja ihmeellistä, mutta sitä ei voi kaikkea kirjoittaa tähää kirjaan; sadattakaan osaa ei tämä kirja voi sisältää siitä, mitä niin monien ihmisten keskuudessa tapahtui kahdenkymmenen viiden vuoden aikana;
9. mutta katso, on olemassa aikakirjoja, jotka sisältävät kaikki tämän kansan teot, ja lyhyemmän, mutta todenmukaisen kertomuksen kirjoitti Nefi.
10. Sen tähden minä olen laatinut kertomukseni näistä asioista Nefin muistiinpanojen mukaan, jotka kaiverrettiin Nefin levyiksi sanottuihin levyihin.
11. Ja katso, minä laadin kertomuksen levyille jotka olen omin käsin tehnyt.
12. Ja katso, minun nimeni on Mormon, ja minä olen saanut nimeni Mormonin maan mukaan, maan, jossa Alma perusti kirkon kansan keskuuteen, ensimmäisen seurakunnan, mikä sen keskuuteen perustettiin sen rikkomuksen jälkeen.
13. Katso, minä olen Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, opetuslapsi. Hän on kutsunut minut julistamaan sanaansa kansansa keskuudessa, jotta se perisi iankaikkisen elämän.
14. Ja on käynyt välttämättömäksi, että minä Jumalan tahdon mukaisesti, jotta niiden pyhien rukoukset, jotka ovat täältä pois siirtyneet, toteutuisivat heidän uskonsa mukaan, laadin kertomuksen näistä asioista, jotka ovat tapahtuneet -
15. lyhyen kertomuksen siitä, mitä on tapahtunut siitä lähtien, kun Lehi lähti Jerusalemissa, hamaan nykyhetkeen saakka.
16. Sen tähden minä laadin kertomukseni niiden kertomusten mukaan, joita ennen minua olleet ovat esittäneet, aina elinaikani alkuun saakka;
17. ja sitten minä laadin kertomuksen niistä tapahtumista, jotka olen omin silmin nähnyt.
18. Ja minä tiedän, että minun laatimani kertomus on oikea ja totuudenmukainen kertomus, mutta on kuitenkin paljon sellaisia asioita, joita me emme oman kieleemme mukaisesti pysty kirjoittamaan.
19. Ja nyt minä lakkaan kirjoittamasta sellaista, mikä koskee minua itseäni, ja ryhdyn esittämään kertomusta asioista, jotka ovat tapahtuneet ennen minua.
20. Minä olen Mormon ja todellinen Lehin jälkeläinen. Minulla on syytä ylistää Jumalaani ja Vapahtajaani Jeesusta Kristusta siitä, että hän johdatti meidän isämme pois Jerusalemin maasta, (eikä kukaan sitä tiennyt, paitsi hän itse ja ne, jotka hän johdatti pois siitä maasta) sekä siitä, että hän on niin paljon antanut minulle ja minun kansalleni tietoa sielujemme pelastukseksi.
21. Totisesti hän on siunannut Jaakobin huoneen ja on ollut Joosefin jälkeläisille armollinen.
22. Ja mikäli Lehin lapset ovat pitäneet hänen käskynsä, hän on siunannut heitä ja antanut heidän menestyä sanansa mukaan.
23. Ja totisesti hän jälleen saattaa Joosefin jälkeläisten jäännöksen tuntemaan Herran, heidän Jumalansa.
24. Ja niin totta kuin Herra elää, hän kerää maan neljältä ääreltä kaiken Jaakobin jälkeläisten jäännöksen, joka on hajoitettuna kaikkialle maan päälle.
25. Ja kuten hän on tehnyt liittonsa kaiken Jaakobin huoneen kanssa, siten on hänen Jaakobin kanssa tekemänsä liitto käyvä täyttymykseensä hänen sopivaksi katsomallansa ajalla, niin että koko Jaakobin huone saatetaan jälleen sen liiton tuntemiseen, jonka hän on sen kanssa tehnyt.
26. Ja silloin se tuntee Lunastajansa, joka on Jeesus Kristus, Jumalan Poika; ja silloin se kootaan maan neljältä ääreltä omiin maihinsa, joista se on hajaantunut; niin totta kuin Herra elää, on näin tapahtuva. Amen.

6 LUKU

Kansa menestyy. Sitä seuraa ylpeys, rikkaus ja luokkaeroavaisuudet. Riitaisuudet saavat kirkossa hajaannuksen aikaan. Pimeyden töitä.

1. Ja nyt tapahtui, että kaikki Nefin kansa palasi omille maillensa kahdentenkymmenentenä kuudentena vuonna, joka mies perheineensä, lammaskatrainensa ja karjalaumoinensa, hevosineensa ja nautoinensa ja kaikkineensa, mitä kullekin kuului.
2. Ja tapahtui, että he eivät olleet syöneet kaikkia muonavarojansa; niinpä he ottivat mukaansa kaiken, mitä eivät olleet käyttäneet, kaiken viljansa eri lajia, kultansa, hopeansa ja kaikki kalleutensa, ja palasivat omille maillensa ja maa-alueilleensa, sekä pohjoiseen että etelään, sekä pohjoispuoleiseen maahan että eteläpuoleiseen maahan.
3. Ja niille rosvoille, jotka olivat antaneet lupauksen, että he pitäisivät rauhan, niille rosvojen joukosta, jotka halusivat pysyä laamanilaisina, he antoivat maa-alueita heidän lukumääränsä mukaan, jotta he omalla työllänsä saisivat hankituksi, mistä elää; ja näin he saivat aikaan rauhan kaikkialla maassa.
4. Ja he alkoivat jälleen menestyä ja voimistua; ja kahdeskymmenes kuudes ja seitsemäs vuosi kuluivat loppuun, ja suuri järjestys vallitsi maassa; ja he olivat muodostaneet lakinsa tasapuolisiksi ja oikeudenmukaisiksi.
5. Eikä maassa ollut enää mitään, mikä olisi ehkäissyt kansan jatkuvaa menestystä, kunhan se vain ei langennut syntiin.
6. Ja tämän suuren rauhan olivat Gidgiddoni ja tuomari, Lakoneus, ja ne, jotka oli määrätty johtajiksi, saaneet maassa aikaan.
7. Ja tapahtui, että monta kaupunkia rakennettiin uudelleen ja monta vanhaa kaupunkia korjattiin.
8. Ja paljon valtateitä rakennettiin ja paljon maanteitä tehtiin, jotka johtivat kaupungista toiseen ja maasta toiseen ja paikkakunnalta toiselle.
9. Ja näin kului kahdeskymmenes kahdeksas vuosi, ja kansa sai nauttia jatkuvaa rauhaa.
10. Mutta tapahtui kahdentenkymmenentenä yhdeksäntenä vuonna, että kansan keskuudessa alkoi ilmetä jonkin verran kiistaa; ja muutamat alkoivat esiintyä ylpeästi ja rehellisen ylen suuren rikkautensa johdosta, jopa ankariin vainoihinkin hairahtuen;
11. sillä maassa oli paljon kauppiaita, ja myös paljon lainoppineita ja paljon virkamiehiä.

12. Ja ihmiset alkoivat jakautua eriarvoisiin säätyihin rikkautensa ja opinsaantimahdollisuuksiensa mukaan, sillä muutamat olivat tietämättömiä köyhyytensä tähden, ja toiset saavuttivat suuren oppineisuuden rikkautensa tähden.
13. Toiset eivät ylpeydessä ja toiset olivat perin nöyriä; toiset vastasivat pilkkaan pilkalla, kun taas toiset alistuivat pilkkaan ja vainoon ja kaikenkaltaisiin ahdistuksiin, haluamatta vastata pilkalla, vaan olivat nöyriä ja katuvaaisia Jumalan edessä.
14. Ja niin pääsi vallalle suuri eriarvoisuus kaikkialla maassa, niin että kirkko alkoi hajaantua; ja niin kirkko oli kolmantenkymmenentenä vuonna hajonnut kaikkialla maassa, paitsi muutamien harvojen laamanilaisten keskuudessa, jotka olivat kääntyneet totiseen uskoon; eivätkä he luopuneet siitä, sillä he olivat lujat ja kestävät ja järkkymättömät, haluten kaiken kykynsä mukaan ahkeroida pitää Herran käskyt.
15. Ja syynä tähän kansan pahuuteen oli tämä: saatamalla oli suuri valta, niin että hän yllytti kansaa tekemään kaikenlaista pahaa, houkutteli sitä ylpeyteen ja viekoitteli sitä tavoittelemaan valtaa ja arvoasemia ja rikkautta ja maailman turhuutta.
16. Ja niin saatana johdatti harhaan ihmisten sydämiä kaikenkaltaista syntiä tekemään; niin he saivat nauttia rauhaa vain muutaman vuoden ajan.
17. Ja näin, kolmannenkymmenennen vuoden alussa - ihmisten oltua pitkän ajan alttiina perkeleen kiusauksille, niin että hän johdatteli heitä, minne tahansa vain halusikin heidät viedä ja mihin tahansa syntiin, niitä hän halusi heidän tekevän - ja näin, tämän kolmannenkymmenennen vuoden alussa, he olivat kauhistavassa jumalattomuuden tilassa.
18. Sillä he eivät tehneet syntiä tietämättömyydestä, koska he tiesivät, mitä Jumala heiltä tahtoi, sillä heidät oli opetettu tuntemaan Jumalan tahto; he siis tahallaan kapinoivat Jumalaa vastaan.
19. Ja tämä tapahtui Lakoneuksen, Lakoneuksen pojan, päivinä, sillä Lakoneus nousi isänsä istuimelle ja hallitsi kansaa sinä vuonna.
20. Ja ilmaantui miehiä, joihin Henki taivaasta oli vaikuttanut ja jotka oli lähetetty, ja he saarnasivat kaikkialla maassa kansan keskellä seisten ja todistivat rohkeasti kansan synneistä ja pahoista teoista ja todistivat sille siitä lunastuksesta, jonka Herra suorittaisi kansansa puolesta, eli toisin sanoen Kristuksen ylösnousemuksesta; ja he todistivat rohkeasti hänen kuolemastansa ja kärsimyksistensä.
21. Mutta monet kansasta olivat ylen vihoissaan niiden takia, jotka näistä asioista todistivat; ja vihoissaan olivat pääasiassa ylimmäiset tuomarit ja sellaiset, jotka olivat olleet ylipappeja ja lainoppineita; kaikki, jotka lainoppineita olivat, olivat vihoissaan niille, jotka näistä asioista todistivat.
22. Mutta ei ollut ainoatakaan lainoppinutta eikä tuomaria tai ylipappia, jolla olisi ollut valta ketään tuomita kuolemaan, muutoin kuin siten, että maan hallitsija allekirjoitti heidän tuomionsa.
23. Ja oli paljon sellaisia, jotka todistivat Kristusta koskevista asioista, jotka todistivat rohkeasti, ja joita tuomarit ottivat kiinni ja salaa surmasivat, että tieto heidän kuolemastansa tulisi maan hallitsijan korviin vasta heidän kuolemansa jälkeen.
24. Mutta katso, oli vastoin maan lakeja, että joku otettiin hengiltä ilman maan hallitsijalta saatua valtuutusta -
25. sen tähden tultiin Sarahemlan maahan, maan hallitsijan luokse, esittämään valitusta näitä tuomareita vastaan, jotka olivat lainvastaisesti tuominneet Herran profeetat kuolemaan.
26. Niin tapahtui, että heidät otettiin kiinni ja tuotiin oikeuden eteen tuomittaviksi rikoksesta, jonka he olivat tehneet, kansan määrämän lain mukaisesti.
27. Mutta tapahtui, että noilla tuomareilla oli paljon ystäviä ja sukulaisia; ja muut, melkein pä kaikki lainoppineet ja ylipapit kerääntyivät ja liittyivät niiden tuomareiden sukulaisiin, jotka piti lain mukaan tutkittaman.
28. Ja he tekivät keskenänsä liiton, liiton, jonka jo entisinä aikoina eläneet olivat tehneet, jonka perkele on tehnyt ja järjestänyt kaikkea vanhurskautta vastaan.
29. Niin he liittyivät yhteen, Herran kansaa vastaan, ja tekivät liiton heidän tuhoamiseksi ja vapauttaaksensa ne, jotka olivat syylliset murhaan, oikeudenmukaisuuden käsistä, jota oli aikomus soveltaa lain mukaan.
30. Ja he uhmasivat maansa lakia ja oikeuksia; ja he tekivät keskenänsä liiton tappaaksensa hallitsijan ja asettaaksensa maalle kuninkaan, jotta maa ei enää saisi nauttia vapautta, vaan joutuisi kuninkaiden alaiseksi.

7 LUKU

Ylimmäinen tuomari murhataan ja hallitus syöstään vallasta. Jakautuminen heimoihin. Kuninkas Jaakob. Nefin voimallinen saarnatoiminta.

1. Mutta katso, minä näytän teille, että he eivät asettaneet kuningasta maalle, vaan samana vuonna, kolmantenkymmenentenä vuonna, he tappoivat, murhasivat maan ylimmäisen tuomarin tuomarinistuimelle.
2. Ja kansa hajaantui toinen toistansa vastaan, ja se erottautui heimoiksi, kukin mies perheensä ja sukunsa ja ystäviensä mukaan; ja näin tuhottiin se järjestys, jonka mukaan maata hallittiin.
3. Ja kukin heimo valitsi itselleen päällikön eli johtajan; ja näin saivat alkunsa heimot ja heimojen johtajat.
4. Ja katso, heidän keskuudessaan oli pelkästään sellaisia miehiä, joilla oli paljon perhettä ja paljon sukulaisia ja ystäviä; sen tähden heidän heimonsa muodostuivat ylen suuriksi.
5. Ja kaikki tämä tapahtui, eikä heidän keskuudessaan toistaiseksi ollut sotia; ja kaikki tämä pahuus oli tullut kansan osaksi, koska se antautui saatanan valtaan.
6. Ja hallituksen säädökset raukesivat tyhjiin profeettain murhaajien ystävien ja sukulaisen salajuonien tähden.

7. Ja ne muodostuivat suureksi riidanaiheeksi maassa, niin että vanhurskaampi osa kansasta oli melkein kokonaan muuttunut jumalattomaksi; vain muutamia harvoja vanhurskaita oli sen keskuudessa.
8. Eikä siten ollut kuuttakaan vuotta kulunut, ennen kuin suurin osa kansasta oli kääntynyt pois vanhurskaudestansa, kääntynyt kuten koira oksennukselleen tai kuin sika rapakossa rypemään.
9. Ja tämä salaliitto, joka oli saattanut niin paljon pahuutta kansan osaksi, kokoontui ja valitsi johtajaksensa miehen, jota nimitettiin Jaakobiksi;
10. ja se sanoi häntä kuninkaaksensa; siten hänestä tuli tämän jumalattoman liiton kuningas, ja hän oli niiden ensimmäisiä, jotka olivat korottaneet äänensä Jeesuksesta todistavia profeettoja vastaan.
11. Ja tapahtui, ettei sen väki ollut niin vahva luvultansa kuin ne kansan heimot, jotka olivat liittyneet yhteen, mutta joiden johtajat kuitenkin säätivät niiden lait, kukin heimollensa; ja kuitenkin: ne olivat vihollisia keskenänsä, ja vaikka ne eivät olleet vanhurskasta kansaa, niitä kuitenkin yhdisti viha niitä kohtaan, jotka olivat tehneet liiton hallituksen kustomiseksi.
12. Kun Jaakob siis näki, että heidän vihollisiansa oli heitä suurempi lukumäärä, hän liiton kuninkaana käski kansaansa pakenemaan maan pohjoisimpaan osaan ja rakentamaan sinne itsellensä valtakunnan, kunnes heihin liittyisi luopioita (sillä hän uskotteli heille, että ilmaantuisi paljon luopioita) ja he tulisivat kyllin voimakkaiksi taistellakseen kansan heimoja vastaan; ja he tekivät niin.
13. Ja niin joutuisa heidän kulkunsa oli, ettei sitä saatu ehkäistyksi, ennen kuin he olivat ehtineet kansan ulottuvilta. Ja niin päättyi kolmaskymmenes vuosi; ja tällaiset olivat Nefin kansan asiat.
14. Ja tapahtui kolmantenakymmenentenä ensimmäisenä vuonna, että kansa oli jakautuneena heimoihin, kukin mies perheensä, sukunsa ja ystävänsä mukaan; mutta ne olivat kuitenkin tehneet sopimuksen, etteivät ryhtyisi sotaan toisiansa vastaan, mutta lakiansa puolesta ne eivät liittyneet yhteen, eivätkä hallitustapansakaan puolesta, sillä nämä säädettiin niiden päällikköinä ja johtajina olevien miesten mielen mukaan. Mutta he laativat perin ankarat lait, jotka kielsivät toista heimoa loukkaamasta toisen heimon oikeuksia, niin että jonkinmoinen rauha vallitsi maassa; mutta heidän sydämensä olivat kuitenkin lupuneet Herrasta, heidän Jumalastansa, ja he kivittivät profe[et]toja ja karakoittivat heidät keskuudestansa.
15. Ja tapahtui, että Nefi - jonka tykönä enkelit olivat käyneet ja joka oli myös kuullut Herran äänen, ja joka siis oli nähnyt enkeleitä omin silmin ja oli saanut voiman tietää Kristuksen palvelustehtävästä sekä myös omin silmin nähnyt kansan nopean kääntymisen vanhurskaudesta takaisin jumalattomuuteensa ja kauhistuksiinsa;
16. hän siis, ollen murheissaan sen sydämen kovuuden ja sen mielen paatumuksen tähden, lähti sinä samana vuonna sen keskuuteen ja alkoi rohkeasti julistaa parannusta ja syntien anteeksisaamista uskon kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen.
17. Ja hän opetti sille monia asioita; eikä niitä kaikkia voida kirjoittaa eikä osa niistä olisi kyllin, minkä tähden niitä ei ole tähän kirjaan kirjoitettu. Ja Nefi opetti voimalla ja suurella vallalla.
18. Ja tapahtui, että ihmiset olivat hänelle vihoissaan, koska hänessä oli suurempi voima kuin heissä, sillä ei ollut mahdollista, että he olisivat voineet olla uskomatta hänen sanoihinsa, sillä niin suuri oli hänen uskonsa Herraan Jeesukseen Kristukseen, että enkelit palvelivat häntä joka päivä.
19. Ja Jeesuksen nimessä hän ajoi ulos riivaajia ja saastaisia henkiä, herättipä hän kuolleista veljensäkin, kun ihmiset olivat hänet kivittäneet kuoliaaksi.
20. Ja kansa näki sen ja oli sen todistajana ja oli hänelle vihoissaan hänen voimansa tähden; ja hän teki myös monia muita ihmeitä kansan nähden, Jeesuksen nimessä.
21. Ja tapahtui, että kolmaskymmenes ensimmäinen vuosi kului loppuun, ja vain muutamia kääntyi Herraan, mutta jokainen, joka kääntyi, osoitti totisesti kansalle, että hänen osakseen oli tullut Jumalan voima ja Henki, joka oli Jeesuksessa Kristuksessa, johon hän uskoi.
22. Ja jokainen, josta oli ajettu ulos riivaajia ja joka oli parannettu sairauksistansa ja heikkouksistansa, osoitti totisesti kansalle, että häneen oli vaikuttanut Jumalan Henki ja että hän oli parantunut; ja hekin tekivät tunnustekoja ja tekivät joitakin ihmeitä kansan keskuudessa.
23. Niin kului myös kolmaskymmenes toinen vuosi. Ja Nefi huusi kansalle kolmannenkymmenennen kolmannen vuoden alussa, ja hän saarnasi heille parannusta ja syntien anteeksisaamista.
24. Nyt minä haluaisin teidän myös muistavan, ettei ollut yhtäkään parannukseen saatettua, jota ei olisi kastettu vedellä.
25. Sen tähden Nefi asetti miehiä tähän palvelustehtävään, että kaikki ne, jotka tulisivat heidän tykönsä, kastettaisiin vedellä, ja niin tapahtui todistukseksi ja osoitukseksi Jumalan edessä ja kansalle, että he olivat tehneet parannuksen ja saaneet syntinsä anteeksi.
26. Ja tämän vuoden alussa kastettiin monia parannukseen; ja niin kului suurin osa vuodesta.

8 LUKU

Kristuksen ristiinnaulitseminen ilmoitetaan edeltäkäs in ennustetu in tunnusmerkein. Myrsky ja maanjäristys, pyörretuuli ja tuli. Suuri ja hirvittävä hävitys. Kolmen päivän pimeys.

1. Ja nyt tapahtui, meidän aikakirjamme mukaan, ja me tiedämme, että meidän aikakirjamme sisältää totuuden, sillä katso, mies, joka piti aikakirjaa, oli vanhurskas mies - sillä totisesti hän teki monta voimallista tekoa Jeesuksen nimessä, eikä ollut ketään, joka olisi voinut tehdä ihmetekoa Jeesuksen nimessä, olematta sitä ennen täydellisesti puhdistettu kaikista synneistänsä -

2. ja nyt tapahtui, ellei tämä mies erehtynyt aikamme laskussa, että kolmaskymmenes kolmas vuosi oli kulunut loppuun;
3. ja kansa alkoi perin hartaasti odottaa merkkiä, jonka laamanilainen profeetta Samuel oli ilmoittanut tulevan, eli aikaa, jolloin kolme päivää kestävä pimeys peittäisi maan.
4. Ja kansan keskuudessa alkoi esiintyä suurta epäilyä ja väittelyä huolimatta siitä, että niin monta tunnusmerkkiä oli annettu.
5. Ja tapahtui kolmantenakymmenentenä neljäntenä vuonna, sen ensimmäisen kuun neljäntenä päivänä, että nousi ankara myrsky, jommoista ei kukaan koko maassa vielä konsanaan ollut kokenut.
6. Ja oli myös ankara ja hirvittävä rajuilma, ja kävi hirvittävä jylinä, niin että se vavisutti koko maata, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillansa,
7. ja häikäisevät salamet leimahtelivat, jommoisia ei konsanaan ollut koko maassa nähty.
8. Ja Sarahemlan kaupunki syttyi tuleen.
9. Ja Moronin kaupunki vaipui meren syvyyteen, ja sen asukkaat hukkuivat.
10. Ja maa siirtyi Moronihan kaupungin päälle, niin että kaupungin paikalle muodostui suuri vuori.
11. Ja etelänpuoleisessa maassa tapahtui suuri ja hirvittävä hävitys.
12. Mutta katso, suurempi ja hirvittävämpi hävitys tapahtui pohjoisenpuoleisessa maassa, sillä katso, koko maan pinta muuttui toiseksi myrskyn ja pyörretuulten ja jylinän ja salamoinnin ja koko maan ylen ankaran järinän tähden;
13. ja valtatieet sortuivat ja tasaiset tieet tuhoutuivat ja monet tasankopaikat muuttuivat kukkulaisiksi.
14. Ja monet suuret ja huomattavat kaupungit vaipuivat ja monet paloivat ja monet järkkyivät niin, että niiden rakennukset sortuivat maahan ja niiden asukkaat saivat surmansa ja tienoot jäivät autoiksi.
15. Ja muutamia kaupunkeja jäi jäljelle, mutta niiden vauriot olivat ylen suuret, ja monet niissä saivat surmansa.
16. Ja muutamat pyörretuuli vei mukanaan, eikä yksikään tiedä, minne he joutuivat, paitsi sitä, että tuuli heidät vei.
17. Ja näin myrskyt ja jylinä ja salamet ja maan järinä raikasivat koko maan pinnan.
18. Ja katso, kalliit halesivat; ne murenivat yli koko maan pinnan, niin että niitä tavattiin särkyneinä palasina, liuskoina ja särminä kaikkialla maan päällä.
19. Ja tapahtui, että kun jylinä ja salamointi ja myrsky ja rajuilma ja maan järinä päättyi - sillä katso, sitä kesti noin kolme hetkeä; ja muutamat sanoivat, että sitä kesti kauemmin; kuitenkin kaikkia näitä ankaria ja hirvittäviä tapahtumia kesti noin kolmen hetken ajan - niin katso, pimeys peitti maan.
20. Ja tapahtui, että synkkä pimeys lepäsi koko maan yllä, niin että sen eloon jääneet asukkaat saattoivat tuntea pimeyden huurun;
21. eikä pimeyden tähden voinut olla mitään valoa, ei kynttilöitä, eikä soihtuja: eivätkä he voineet hienolla ja erittäin kuivalla puullansakaan sytyttää tulta, niin että heillä ei voinut olla minkäänlaista valoa;
22. eikä näkynyt minkäänlaista valoa, ei tulta eikä tuikeita, ei aurinkoa, ei kuuta eikä tähtiä, sillä niin sankat olivat maan yllä lepäävät pimeyden sumut.
23. Ja tapahtui, että sitä kesti kolmen päivän ajan minkään valon näkymättä, ja koko kansan keskuudessa vallitsi yhtämittäinen ankara murhe, itku ja valitus; ankara oli ihmisten vaikerrus pimeyden ja heitä kohdanneen suuren hävityksen tähden.
24. Ja jossakin heidän kuultiin huutavan sanoen: Voi, jospa olisimme tehneet parannuksen ennen tätä suurta ja hirvittävää päivää, niin meidän veljemme olisivat säästyneet, eivätkä he olisi palaneet tuossa suuressa Sarahemlan kaupungissa.
25. Ja toisaalla heidän kuultiin huutavan ja murehtivan, sanoen: Voi, jospa olisimme tehneet parannuksen ennen tätä suurta ja hirvittävää päivää emmekä olisi tappaneet emmekä kivittäneet profeettoja, emmekä heitä karkoittaneet; silloin meidän äitimme ja meidän ihanat tyttäreemme sekä meidän lapsemme olisivat säästyneet eivätkä olisi hautautuneet tuossa suuressa Moronihan kaupungissa. Ja näin olivat kansan valitushuudot ankarat ja kauheat.

9 LUKU

Jumalan ääni julistaa, kuinka laajalle onnettomuus ulottuu, ja selittää syyn siihen. Mooseksen laki täytetty. Särjetyn sydämen ja murtuneen mielen otollinen uhri.

1. Ja tapahtui, että maan kaikkien asukkaiden keskellä koko tässä maassa kuului ääni, joka huusi:
2. Voi, voi, voi tätä kansaa, voi koko maanpiirin asukkaita, elleivät he parannusta tee, sillä perkele nauraa ja hänen enkelinsä iloitsevat minun kansani ihanien poikien ja tyttörien kuoleman tähden; ja syntiensä ja kauhistustensa tähden he ovat sortuneet!
3. Katso, tuon suuren Sarahemlan kaupungin minä olen tulella polttanut, ja sen asukkaat.
4. Ja katso, tuon suuren Moronin kaupungin minä olen antanut upota meren syvyyteen ja sen asukkaat hukuttanut.
5. Ja katso, tuon suuren Moronihan kaupungin minä olen maalla peittänyt ja sen asukkaat, piilottaakseni silmiltäni heidän syntinsä ja kauhistuksensa, ettei profeettojen ja pyhien veri enää huutaisi minulle heitä vastaan.
6. Ja katso, Gilgalin kaupungin minä olen antanut vajota ja sen asukkaiden hautautua maan syvyyteen;
7. ja Onihan kaupungin ja sen asukkaiden, Mokumin kaupungin ja sen asukkaiden ja Jerusalemin kaupungin ja sen asukkaiden; ja minä olen antanut vesien nousta niiden paikalle kätkemään heidän pahuutensa ja kauhistuksensa silmiltäni, ettei profeettojen ja pyhien veri enää huutaisi minulle heitä vastaan.

8. Ja katso, Gaadiandin kaupungin ja Gaadiomnan kaupungin ja Jaakobin kaupungin ja Gimgimnon kaupungin, kaikkien näiden minä olen antanut vajota ja olen tehnyt kukkuiloita ja laaksoja niiden tilalle; ja niiden asukkaat minä olen haudannut maan syvyyksiin, kätkeäkseni heidän pahuutensa ja kauhistuksensa silmiltäni, ettei profeettojen ja pyhien veri enää huutaisi minulle heitä vastaan.
9. Ja katso, sen suuren Jakobugatin kaupungin, jossa kuningas Jaakobin kansa asui, minä olen antanut tulella polttaa sen syntien ja pahuuden tähden, joka ylitti koko maailman pahuuden, sen salamurhien ja salaliittojen tähden, sillä ne minun kansani rauhan ja maan hallituksen tuhosivat; siksi minä annoin polttaa sen ja hävittää sen silmäini edestä, ettei profeettojen ja pyhien veri enää huutaisi minulle sitä vastaan.
10. Ja katso, Laamanin kaupungin ja Joosin kaupungin ja Gaadin kaupungin ja Kiiskumenin kaupungin minä olen antanut tulella polttaa ja niiden asukkaat heidän pahuutensa tähden, kun he karkoittivat profeetat ja kivittivät ne, jotka minä lähetin julistamaan heille heidän pahuudestansa ja kauhistuksistansa.
11. Ja koska he karkoittivat heidät kaikki, niin ettei heidän keskuudessaan ollut yhtäkään vanhurskasta, minä lähetin tulen maan päälle hävittämään heidät, jotta heidän pahuutensa ja kauhistuksensa peittyisivät minun silmiltäni, niin ettei niiden profeettojen ja pyhien veri, jotka minä lähetin heidän keskuuteensa, huutaisi minulle maasta heitä vastaan.
12. Ja monen suuren hävityksen minä olen antanut kohdata tätä maata ja tätä kansaa sen pahuuden ja kauhistuksen tähden.
13. Voi, te kaikki, jotka olette säästyneet, koska olitte heitä vanhurskaampia, ettekö nyt tahdo palata minun tyköni, katua syntejänne ja kääntyä, jotta minä teidät parantaisin?
14. Sillä totisesti minä sanon teille, että jos te tahdotte tulla minun tyköni, teillä on oleva iankaikkinen elämä. Katsokaa, minun armahtava käsivarteni on teitä kohti ojennettuna, ja jokaisen, joka tulee, minä otan vastaan; ja autuaat ovat ne, jotka minun tyköni tulevat.
15. Katso, minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Minä loin taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on. Minä olen ollut Isän tykönä alusta alkaen. Minä olen Isässä ja Isä minussa, ja minussa Isä on kirkastanut nimensä.
16. Minä tulin omieni tykö, eivätkä minun omani ottaneet minua vastaan. Ja minun tulemistani koskevat kirjoitukset ovat käyneet toteen.
17. Ja kaikille niille, jotka ovat minut vastaan ottaneet, minä olen antanut voiman tulla Jumalan lapsiksi; ja samoin minä olen tekevä kaikille niille, jotka uskovat minun nimeeni, sillä katso, minun kauttani tulee lunastus, ja minussa on Mooseksen laki täytetty.
18. Minä olen maailman valkeus, ja elämä. Minä olen Alfa ja Omega, alku ja loppu.
19. Eikä teidän pidä enää uhraaman minulle verta vuodattamalla; teurasuhreistanne ja polttouhreistanne tule luopua, sillä minä en ole mielistyvä teidän teurasuhreihinne enkä polttouhreihinne.
20. Ja särjetty sydän ja murtunut mieli olkoon teidän uhrinne minulle. Ja jokaisen, joka tulee minun tyköni särjetyin sydämin ja murtunein mielin, minä kastan tulella ja Pyhällä Hengellä, aivan kuten laamanilaiset, koska he uskoivat minuun kääntymisensä hetkenä, kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä, vaikkeivät he sitä tietäneet.
21. Katso, minä olen tullut maailmaan tuodakseni lunastuksen maailmalle ja pelastaakseni maailman synnistä.
22. Sen tähden minä otan vastaan jokaisen, joka tekee parannuksen ja pienen lapsen tavoin tulee tyköni, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta. Katso, sellaisten puolesta minä olen antanut henkeni ja ottanut sen jälleen; tehkää siis parannus ja tulkaa minun tyköni, te maan ääret, ja pelastukaa.

10 LUKU

Hiljaisuus maassa. Jälleen kuuluu ääni taivaasta. Pimeys haihtuu. Vain kansan vanhurskaampi osa säästyy.

1. Ja katso, nyt tapahtui, että kaikki maan asukkaat kuuluivat nämä sanat ja olivat niiden todistajina. Ja näiden sanojen jälkeen maassa vallitsi hiljaisuus usean hetken ajan;
2. sillä niin suuri oli ihmisten hämmästys, että he jättivät kesken valituksensa ja itkunsa niiden sukulaistensa tähden, jotka olivat saaneet surmansa; niin vallitsi usean hetken ajan hiljaisuus koko maassa.
3. Ja tapahtui, että ääni tuli jälleen kansalle, ja kaikki kansa kuuli sen ja oli sen todistajana sen sanoessa:
4. Oi, te näiden suurten kukistuneiden kaupunkien asukkaat, jotka olette Jaakobin jälkeläisiä, jotka Israelin huonetta olette, kuinka usein minä olenkaan koonnut teidät, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle, ja olen ruokkinut teitä.
5. Ja vielä, kuinka usein olisinkaan halunnut koota teidät, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle, te Israelin huoneen jäsenet, jotka olette kukistuneet; kuinka usein olisinkaan tahtonut koota teidät, niin kuin kana kokoaa poikansa, mutta te ette tahtoneet.
6. Oi, sinä Israelin huone, jonka minä olen säästänyt, kuinka usein minä olenkaan kokoava sinut, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle, jos sinä teet parannuksen ja palaat minun tyköni vakaalla sydämellä.
7. Mutta ellet niin tee, oi Israelin huone, niin sinun asuinsijasi muuttuvat autioiksi, kunnes sinun isäsi saaman lupauksen täyttämisen aika on tullut.
8. Ja nyt tapahtui, että kun kansa oli kuullut nämä sanat, niin katso, se alkoi jälleen itkeä ja valittaa sukulaistensa ja ystäviensä menetystä.
9. Ja tapahtui, että siten kuluivat nuo kolme päivää. Ja oli aamu, ja pimeys hälveni maan yltä, ja maa lakkasi vahahtelemasta, kalliot lakkasivat halkeamasta, kauhistava voihekina lakkasi ja kaikkalainen pauhaava melu päättyi.
10. Ja maa pysyi jälleen koossa ja lujana, ja henkiin jääneiden ihmisten murehtiminen ja itku ja valitus lakkasi; ja heidän murheensa kääntyi iloksi ja heidän valituksensa ylistykseksi ja kiitokseksi Herralle Jeesukselle Kristukselle, heidän Lunastajallensa.

11. Ja tähän saakka olivat ne kirjoitukset käyneet toteen, jotka oli puhuttu profeettain kautta.
12. Ja vanhurskaampi osa kansasta pelastui, eli ne, jotka ottivat profeetat vastaan eivätkä kivittäneet heitä; eli ne, jotka eivät olleet vuodattaneet pyhien verta, olivat säästyneet -
13. ja he olivat säästyneet vaipumatta ja hautautumatta maahan; eivätkä he olleet hukku-neet meren syvyyksiin, eikä tuli ollut heitä polttanut, eivätkä he olleet murskautuneet kuoliaiksi, eikä pyörretuuli oli [ollut?] vienyt heitä mukanaan, eivätkä pimeyden huuru-pilvet olleet heitä lannistaneet.
14. Ja ymmärtäköön nyt jokainen, joka lukee; se, jolla on kirjoitukset, tutkikoon niitä, ja katsokoon ja tarkatkoon, eikö kaikki tämä kuolema ja hävitys, minkä tuli ja savu, myrs-kyt ja pyörretuulet ja aukeava maa, joka heidät nielaisi, ovat aiheuttaneet, eikö kaikki tämä ole tapahtunut monien pyhien profeettojen profetian täyttymykseksi.
15. Katso, minä sanon teille: Monet ovat todistaneet, että tällaista tapahtuu Kristuksen tulemisen hetkellä ja heidät on otettu hengiltä, koska he ovat näistä asioista todista-neet.
16. Profeetta Senos näistä tapahtumista todisti, ja myös Seenok puhui näistä asioista, sillä he todistivat erityisesti meistä, jotka olemme heidän jälkeläistensä jäännös.
17. Katso, myös meidän isämme Jaakob todisti Joosefin jälkeläisten jäännöksestä. Ja katso, emmekö me ole Joosefin jälkeläisten jäännös? Ja eikö näitä asioita, jotka meistä todista-vat, ole kirjoitettu niille vaskilevyille, jotka meidän isämme Lehi toi Jerusalemistä?
18. Ja tapahtui kolmannenkymmenennen neljännen vuoden lopussa, katso, minä osoitan teille, että ne nefiläiset, jotka säästyivät, sekä ne laamanilaisiksi sanotut, jotka olivat säästyneet, saivat osakseen suuren mielisuusion, ja heidän päällensä vuodatettiin run-saita siunauksia niin runsain määrin, että Kristus pian taivaaseenastumisensa jälkeen totisesti ilmestyi heille -
19. ilmaisten heille ruumiinsa ja opettaen heitä; ja kertomus hänen opetustoimestansa ker-rotaan myöhemmin. Sen tähden minä tällä kertaa lopetan kirjoitukseni.

Jeesus Kristus ilmaisi itsensä Nefin kansalle joukkojen ollessa kerääntyneinä Runsaudenmaa-han ja opetti sitä; ja tällä tavoin hän ilmaisi itsensä sille. Kuvaus käsittää luvut 11-26.

11 LUKU

Iiankaikkinen [sic] Isä julistaa Kristuksen tulemisen. Ylösnoussut Kristus ilmestyy. Kansanjou-
kon annetaan koetella hänen haavojansa. Kasteen toimittamista koskevat ohjeet annetaan.
Kiista ja epäso pu kielletään. Kristus on kallio.

1. Ja nyt tapahtui, että suuri joukko Nefin kansaa kerääntyi temppelein ympärille, joka oli Runsaudenmaassa; ja ihmiset ihmettelivät ja hämmästelivät keskenensä näyttäen toisil-leen sitä suurta ja ihmeellistä muutosta, joka oli tapahtunut.
2. Ja he keskustelivat myös tästä Jeesuksesta Kristuksesta, jonka kuolemasta merkki oli annettu.
3. Ja tapahtui, että he näin keskenään keskustellessansa kuulivat äänen, ikäänkuin se olisi tullut taivaasta; ja he katselivat ympärillensä, sillä he eivät ymmärtäneet, mikä heidän kuulemansa ääni oli; eikä se ollut ankara ääni, eikä se ollut kova ääni, mutta siitä huoli-matta, että ääni oli hiljainen, se tunkeutui niiden ihmisten luihin ja ytimiin, jotka sen kuulivat, niin että he vapisivat koko ruumiiltaan; heidän sieluunsa asti se tunkeutui ja sai heidän sydämensä palamaan.
4. Ja tapahtui, että he jälleen kuulivat äänen, mutta eivät sitä ymmärtäneet.
5. Ja vielä kolmannenkin kerran he kuulivat äänen, ja he jännittivät kuuloansa sen kuullak-sensa; ja he suuntasivat silmänsä sinne päin, mistä se kuului; ja he katselivat her-keämättä taivasta kohti, mistä ääni tuli.
6. Ja katso, kolmannella kerralla he ymmärsivät kuulemansa äänen ja se sanoi heille:
7. Nähkää minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt ja jossa minä olen kirkastanut nimeni. Kuulkaa häntä.
8. Ja tapahtui heidän ymmärtäessänsä, että he jälleen loivat silmänsä taivasta kohti, ja katso, he näkivät Ihmisen laskeutuvan taivaasta; ja hänellä oli yllänsä valkoinen viitta ja hän tuli alas ja seiso heidän keskellensä, ja koko väenpaljouden silmät olivat suun-tautuneet häneen, eivätkä ihmiset uskaltaneet puhua toinen toisellensa, tietämättä mitä tämä merkitsi, sillä he luulivat enkelin ilmestyneen heille.
9. Ja tapahtui, että hän ojensi kätensä ja puhui kansalle, sanoen:
10. Katso, minä olen Jeesus Kristus, jonka profeetat todistivat tulevan maailmaan.
11. Ja katso, minä olen maailman valkeus ja elämä; ja minä olen juonut sen katkeran mal-jan, jonka Isä on antanut minulle, ja olen kirkastanut Isän ottamalla kantaakseni maail-man synnit, siten alistuen Isän tahtoon kaikessa hamasta alusta asti.
12. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, niin koko kansanjoukko lankesi maahan, sillä ihmiset muistivat keskuudessaansa profetoidun, että Kristus ilmaisisi itsen-sä heille taivaaseenastumisensa jälkeen.
13. Ja tapahtui, että Herra puhui heille sanoen:
14. Nouskaa ja tulkaa minun tyköni voidaksenne pistää kätenne minun kylkeeni ja tunteak-senne naulojen jäljet käsissäni ja jaloissani, jotta tietäisitte, että minä olen Israelin Ju-mala ja kaiken maan Jumala ja tapettu maailman syntien tähden.
15. Ja tapahtui, että ihmiset menivät ja pistivät kätensä hänen kylkeensä ja koettelivat .hänen käsissensä ja jaloissansa olevia naulojen jälkiä; ja tämän he tekivät menen hänen luokseen yksitellen, kunnes he olivat kaikki menneet ja näkivät omin silmin ja tunsivat omin käsin, tiesivät varmuudella ja todistivat, että se oli hän, jonka tulemisesta profeetat olivat kirjoittaneet.
16. Ja kun he olivat kaikki menneet hänen luokseen ja hankkineet itselleen varmuuden, he huusivat yhteen ääneen, sanoen:

17. Hoosianna! Siunattu olkoon Korkeimman Jumalan nimi! Ja he lankesivat Jeesuksen jalokojen juureen ja kumarsivat häntä.
18. Ja tapahtui, että hän puhui Nefille (sillä Nefi oli väenpaljouden joukossa) ja käski hänen tulla luoksensa.
19. Ja Nefi nousi ja meni ja kumartui Herran eteen ja suuteli hänen jalkojaan.
20. Ja Herra käski hänen nousta. Ja hän nousi ja seiso i hänen edessänsä.
21. Ja Herra sanoi hänelle: Minä annan sinulle vallan kastaa tämän kansan, kun minä jälleen olen noussut ylös taivaaseen.
22. Ja Herra kutsui vielä muita ja sanoi heille samoin; ja hän antoi heille vallan kastaa. Ja hän sanoi heille: Tällä tavoin teidän tulee kastaa: älköönkä teidän keskuudessanne olko riitaisuuksia.
23. Totisesti minä sanon teille, että jokainen, joka tekee parannuksen synneistänsä teidän sanojenne tähden ja halajaa saada kasteen minun nimeeni, teidän on kastettava tällä tavalla: Katso, menkää veteen ja seisokaa siinä, ja kastakaa minun nimeeni.
24. Ja katso, nämä ovat ne sanat, jotka teidän on sanottava kutsuttuanne heitä nimeltä:
25. Jeesuksen Kristuksen minulle antaman valtuuden nojalla minä kastan sinut Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Amen.
26. Ja sitten upottakaa heidät veden alle ja tulkaa jälleen ylös vedestä.
27. Ja tällä tavoin kastakaa minun nimeeni, sillä katso, totisesti minä sanon teille, että isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat yhtä; ja minä olen Isässä ja Isä minussa ja Isä ja ja minä olemme yhtä.
28. Ja kuten minä olen teitä käskenyt, siten kastakaa. Älköönkä teidän keskuudessanne olko riitaisuuksia, kuten on tähän asti ollut; älköönkä teidän keskuudessanne olko riitaisuuksia minun oppini eri kohdista, kuten tähän asti on ollut.
29. Sillä totisesti, totisesti minä sanon teille: se, jossa riidan henki on, ei ole minusta vaan perkeleestä, joka on riidan isä, ja hän yllyttää ihmisten sydämet vihan vallassa riitelemään keskenänsä.
30. Katso, minun oppini ei ole ihmisten sydänten yllyttäminen vihaan toistansa vastaan, vaan minun oppini on, että sellaisen on kadottava.
31. Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että minä julistan teille oppini.
32. Ja tämä on minun oppini, se oppi, jonka Isä on minulle antanut; ja minä todistan Isästä ja Isä todistaa minusta, ja Pyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja minä todistan, että Isä käskää kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen ja uskomaan minuun.
33. Ja kuka ikinä uskoo minuun ja kastetaan, se pelastuu; ja hän on se, joka saa periä Jumalan valtakunnan.
34. Ja kuka ikinä ei usko minuun eikä tule kastetuksi, se tuomitaan kadotukseen.
35. Totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä on minun oppini, ja minä tuon siitä todistuksen Isältä; ja kuka ikinä minuun uskoo, uskoo myös Isään, ja hänelle Isä todistaa minusta, sillä hän on lähetettävä hänelle tulen ja Pyhän Hengen.
36. Ja siten Isä todistaa minusta, ja Pyhä Henki todistaa hänelle Isästä ja minusta, sillä Isä ja minä ja Pyhä Henki olemme yhtä.
37. Ja jälleen minä sanon teille, että teidän on tehtävä parannus ja tultava pienen lapsen kaltaisiksi ja tultava kastetuksi minun nimeeni, sillä muuten tämä ei mitenkään saata tulla teidän osaksenne.
38. Ja jälleen minä sanon teille, että teidän on tehtävä parannus ja tultava kastetuksi minun nimeeni ja tultava pienen lapsen kaltaisiksi, sillä muuten te ette mitenkään voi periä Jumalan valtakuntaa.
39. Totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä on minun oppini, ja kuka ikinä tälle rakentaa, rakentaa minun kalliolleni, eivätkä helvetin portit heitä voita.
40. Ja kuka ikinä julistaa enemmän tai vähemmän kuin tämän ja julistaa sitä minun oppinani, on perkeleestä eikä ole minun kalliolleni rakennettu, vaan hän rakentaa hiekkaperustalle, ja helvetin portit ovat auki ottaakseen sellaiset vastaan, kun tulvat tulevat ja tuulet tuivertavat heitä.
41. Menkää siis tämän kansan keskuuteen ja julistakaa niitä sanoja, mitä minä olen puhunut, maan ääriin saakka.

12 LUKU

Vapahtajan opetukset nefiläisille. Hän kutsuu kaksitoista opetuslasta ja valtuuttaa heidät. Hänen sanansa kansanjoukolle. Vuorisisaarna [sic] toistetaan. Vertaa Matteuksen 5 lukuun.

1. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat Nefille ja niille, jotka oli kutsuttu (ja niiden lukumäärä, jotka oli kutsuttu ja jotka olivat saaneet Voiman ja valtuuden kastamiseen, oli kaksitoista), niin katso, hän ojensi kätensä kansanjoukkoa kohti ja huusi sille, sanoen: Autuaat olette te, jos te otatte vaarin näiden kahdentoista sanoista, jotka minä olen valinnut teidän joukostanne teitä opettamaan ja olemaan teidän palvelijoinanne; ja heille minä olen antanut vallan kastaa teitä vedellä; ja kun teidät on vedellä kastettu, niin katso, minä kastan teidät tulella ja Pyhällä Hengellä; autuaat olette siis te, jos te uskotte minuun ja teidät kastetaan, sen jälkeen kun te olette nähneet minut ja tiedätte, että minä olen.
2. Ja jälleen, autuaat ovat ne, jotka uskovat teidän sanoihinne, kun te todistatte että minä olen. Autuaat ovat ne, jotka teidän sanoininne uskovat, syvimpään nöyryyteen nöyrytyvät ja kastetaan, sillä heille lähetetään tuli ja Pyhä Henki, ja he saavat syntinsä anteeksi.
3. Autuaita ovat hengessään köyhät, jotka minun tyköni tulevat, sillä heidän on taivasten valtakunta.
4. Ja jälleen, autuaita ovat kaikki murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.
5. Ja autuaita ovat sävyisät, sillä he saavat maan perä.
6. Ja autuaita ovat kaikki ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan Pyhällä Hengellä.
7. Ja autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.

8. Ja autuaita ovat kaikki puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.
9. Ja autuaita ovat kaikki rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman.
10. Ja autuaita ovat kaikki ne, joita minun nimeni tähden vainotaan, sillä heidän on taivaan valtakunta.
11. Ja autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa;
12. sillä te saatte kokea suurta iloa ja ylenpalttista riemua, sillä teidän palkkanne on oleva suuri taivaassa; sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä.
13. Totisesti, totisesti, minä sanon teille: minä panen teidät maan suolaksi; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä maa sitten tehdään suolaiseksi? Suola ei tämän jälkeen kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten jalkoihin tallattavaksi.
14. Totisesti, totisesti, minä sanon teille: minä panen teidät tämän kansan valkeudeksi. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä.
15. Katso, sytytetäänkö kynttilä ja pannaan vakan alle? Ei, vaan kynttilänjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.
16. niin loistakoon siis teidän valonne näiden ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isänne, joka on taivaassa.
17. Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään;
18. sillä totisesti minä sanon teille: ei kirjainta eikä piirtoa ole laista kadonnut, vaan se kaikki on minussa täytetty.
19. Ja katso, minä olen antanut teille Isäni lain ja käskyt, jotta te uskoisitte minuun ja jotta te tekisitte parannuksen synneistänne ja tulisitte minun tyköni särjetyin sydämin ja murtunein mielin. Katso, teillä on käskyt edessänne, ja laki on täytetty.
20. Tulkaa siis minun tyköni ja pelastukaa, sillä totisesti minä sanon teille, että ellette te pidä minun käskyjäni, jotka minä olen nyt teille antanut, niin te ette mitenkään pääse taivaan valtakuntaan.
21. Te olette kuulleet vanhojen sanoneen, ja se on myös teidän edessänne kirjoitettuna, että sinun ei pidä tappaman, ja joka tappaa, on ansainnut Jumalan tuomion;
22. mutta minä sanon teille, että jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut hänen tuomionsa. Ja jokainen, joka sanoo veljellensä: Raka, on ansainnut neuvoston tuomion: ja jokainen, joka sanoo: Sinä hullu, on ansainnut helvetin tulen.
23. Jos siis olet tulossa minun tyköni tai halajat tulla minun tyköni, ja muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan -
24. niin lähde veljesi luokse ja sovi ensin veljesi kanssa, ja tule sitten vakain sydämin minun tyköni, niin minä otan sinut vastaan.
25. Sovi nopeasti riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä, niin ettei hän joskus tavoittaisi sinua ja sinua heitettäisi vankeuteen.
26. Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin seninen. Ja voitko yhtäkään senineä maksaa, niin kauan kuin olet vankilassa? Totisesti, totisesti, minä sanon sinulle: et.
27. Katso, vanhat ovat kirjoittaneet, ettei sinun pidä tekemän huorin;
28. mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämesään tehnyt huorin.
29. Katso, minä annan teille käskyn, ettei teidän pidä antaman minkään näistä päästä sydämeenne;
30. sillä parempi on, että te kieltäydytte näistä ja siten otatte ristinne kantaaksenne, kuin että teidät syöstään helvettiin.
31. On kirjoitettu, että jokaisen, joka hylkää vaimonsa, on annettava hänelle erokirja.
32. Totisesti, totisesti minä sanon teille, että jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, saattaa hänet tekemään huorin; ja joka nai hyljätyä, tekee huorin.
33. Ja on vielä kirjoitettu: Älä vanno väärin, vaan täytä Herralle valasi;
34. mutta totisesti, totisesti minä sanon teille! älkää ensinkään vannoko; älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin;
35. älkääkään maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta;
36. äläkään vanno pääsi kautta, sillä et sinä voi yhtäkään hiusta tehdä mustaksi etkä valkeaksi;
37. vaan olkoon teidän puheenne: on, on; ei, ei; sillä mitä siihen lisätään, on pahasta.
38. Ja katso, on kirjoitettu: silmä silmästä ja hammas hampaasta;
39. mutta minä sanon teille, että teidän ei pidä tehdä pahalle vastarintaa, vaan jos joku lyö sinua oikealle poskellesi, käännä hänelle toinenkin;
40. ja jos joku tahtoo sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa ihokkaasi, anna hänen saada vaippasikin;
41. ja jos joku pakottaa sinua yhden virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi.
42. Anna sille, joka sinulta anoo, äläkä käännä selkäsi sille, joka sinulta lainaa pyytää.
43. Ja katso, on myös kirjoitettu, että sinun tulee rakastaa lähimmäistäsi ja vihata vihollista-si;
44. mutta katso, minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vahingoittavat ja teitä vainoavat;
45. että te olisitte Isänne lapsia, joka on taivaassa, sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin.
46. Siis se vanha, mikä oli lainalaista, on kaikki minussa täytetty.
47. Vanha on kadonnut, ja kaikki on uudeksi tullut.
48. Sen tähden minä tahtoisin, että te olisitte täydelliset, samoin kuin minä olen tai kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.

13 LUKU

Vapahtajan saarna nefiläisille jatkuu. Hänen käskynsä niille kahdelletoista. Vertaa Matteuksen 6 lukuun.

1. Totisesti, totisesti minä sanon, että minä haluaisin teidän jakavan almuja köyhille, mutta kavahtakaa, ettette jaa almujanne ihmisten edessä, että he teidät näkisivät; muutoin te ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaassa.
2. Sen tähden, kun annat almujasi, älä soitata torvea edelläsi, niin kuin ulkokullatut tekevät synagogissa ja kaduilla saadakseen ylistystä ihmisiltä. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.
3. Vaan kun sinä almuja annat, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee;
4. että almusi olisivat salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, on itse maksava sinulle julkisesti.
5. Ja kun rukoilet, älä tee niin kuin ulkokullatut; sillä he mielellään seisovat ja rukoilevat synagogissa ja katujen kulmissa, että ihmiset heidät näkisivät. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.
6. Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi, ja kun olet sulkenut ovesi, rukoile Isääsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle julkisesti.
7. Mutta kun rukoilette, älkää tyhjiä hokeko niin kuin pakanat, sillä he luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan.
8. Älkää siis olko heidän kaltaisiaan, sillä teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennen kuin häneltä anottekaan.
9. Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaassa, pyhitetty olkoon sinun nimesi.
10. Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa.
11. Ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme.
12. Äläkä johdata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.
13. Sillä sinun on ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.
14. Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi;
15. mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi heidän rikkomuksiansa, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.
16. Ja vielä, kun paastoatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin ulkokullatut, sillä he tekevät kasvonsa surkeiksi, että ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.
17. Vaan kun sinä paastoat, niin voitele pääsi ja pese kasvosi;
18. etteivät paastoamistasi näkisi ihmiset, vaan sinun Isäsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle julkisesti.
19. Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat;
20. vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta.
21. Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi.
22. Silmä on ruumiin valo; jos siis silmäsi on terve, niin koko sinun ruumiisi on täynnä valoa.
23. Mutta jos silmäsi on viallinen, niin koko ruumiisi on täynnä pimeyttä. Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan se pimeys!
24. Ei kukaan voi palvella kahta herraa, sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista helveksiva [sic]. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.
25. Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli näin puhunut, hän katsoi niihin kahteentoista jotka hän oli valinnut ja sanoi heille: Muistakaa ne sanat, mitkä olen puhunut. Sillä katso, te olette ne, jotka minä olen valinnut tätä kansaa opettamaan. Sen tähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä te söisitte tai mitä joisitte; älkääkä ruumiistanne, mitä päällemme pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?
26. Katsokaa taivaan lintuja, sillä eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin; kuitenkin teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon suurempiarvoiset kuin ne?
27. Kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa?
28. Ja mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat; eivät ne työtä tee eivätkä kehrää;
29. ja kuitenkin minä sanon teille, ettei Salomokaan kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.
30. Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, niin samoin hän vaatettaa teidätkin, ellette ole vähäuskoiset.
31. Älkää siis murehtiko, sanoen: Mitä me syömme? tahi: Mitä me juomme? tahi: Millä me itsemme vaatetamme?
32. Sillä teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan.
33. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myöskin kaikki tämä teille annetaan.
34. Älkää siis murehtiko huomisen päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää päivä vaivallensa.

14 LUKU

Vapahtajan saarnan jatkoa. Lisää opetuksia kansanjoukolle. Vertaa Matteuksen 7 lukuun.

1. Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän jälleen kääntyi kansanjoukon puoleen ja taas avasi heille suunsa sanoen: Totisesti, totisesti minä sanon teille: Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.
2. Sillä millä tuomiolla te tuornitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille vuorostanne mitataan.
3. Ja kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa, joka on omassa silmässäsi?

4. Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: Anna minun ottaa rikka silmästäsi - ja katso, malka on omassa silmässäsi?
5. Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet selvästi ottaa rikan veljesi silmästä.
6. Älkää antako pyhää koirille, älkääkään heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi ja repisi teitä.
7. Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.
8. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.
9. Vai kuka teistä on se ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää?
10. Taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen?
11. Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän Isänne, joka on taivaassa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat?
12. Sen tähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille, sillä tämä on laki ja profeetat.
13. Menkää ahtaasta portista sisälle, sillä avara on se portti ja lavea se tie, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät;
14. sillä ahdas on se portti ja kaita se tie, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.
15. Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia.
16. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Kootaanko orjantappuroista viinirypäleitä tai ohdakkeista viikunoita?
17. Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä; mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.
18. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä.
19. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.
20. Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään.
21. Ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra! pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.
22. Moni sanoo minulle sinä päivänä: Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ole ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?
23. Ja silloin minä lausun heille julki: Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät.
24. Sen tähden minä vertaan jokaista, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi -
25. ja sade lankesi, ja tulvat tulivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu.
26. Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani, eikä tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka huoneensa hiekalle rakensi -
27. ja sade lankesi, ja tulvat tulivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksivät sitä huonetta vastaan; ja se sortui ja sen sortuminen oli suuri.

15 LUKU

Mooseksen lain sijaan astunut korkeampi laki. Lain antaja täyttää lain. Erään toisen lammas-tarhan lampaat.

1. Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanansa, hän antoi katseensa kiertää väkijoukossa ja hän sanoi sille: Katsokaa, te olette kuulleet, mitä minä opetin, ennen kuin astuin ylös isäni tykö; sen tähden minä viimeisenä päivänä korotan sen, joka muistaa nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan.
2. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän huomasi, että väkijoukossa oli muutamia, jotka ihmettelivät ja olivat epäätietoisia siitä, mitä hän tarkoitti puheillaan Mooseksen laista, sillä he eivät ymmärtäneet hänen sanojaan, että vanha oli kadonnut ja että kaikki oli uudeksi tullut.
3. Ja hän sanoi heille: Älkää sitä ihmetelkö, että minä sanoin teille, että vanha oli kadonnut ja että kaikki oli uudeksi tullut.
4. Katsokaa, minä sanon teille, että laki, joka annettiin Moosekselle, on täytetty.
5. Katso, minä olen se, joka tein liiton kansani Israelin kanssa; sen tähden laki on minusssa täytetty, sillä minä olen tullut lain täyttämään; sen tähden se on tullut päätökseensä.
6. Katso, minä en kumoa profeettoja, sillä minä totisesti sanon teille, että kaikki, mikä ei minusssa ole täyttynyt, on vielä täyttyvä.
7. Ja vaikka minä sanoin teille, että vanha on kadonnut, minä en kumoa sitä, mitä on puhuttu siitä, mikä on tuleva.
8. Sillä katso, liitto, jonka minä olen tehnyt kansani kanssa, ei ole kokonaan toteutettu; mutta laki, joka Moosekselle annettiin, on minusssa päättynyt.
9. Katso, minä olen laki ja valkeus. Katsokaa minuun ja pysykää vahvoina loppuun asti, niin te saatte elää, sillä sille, joka vahvana pysyy loppuun asti, minä annan iankaikkisen elämän.
10. Katso, minä olen antanut teille käskyt, pitäkää siis minun käskyni. Ja tämä on laki ja profeetat, sillä he totisesti todistivat minusta.
11. Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän sanoi niille kahdelletoista, jotka hän oli valinnut:
12. Te olette minun opetuslapsiani, ja te olette valkeutena tälle kansalle, joka on Joosefin huoneen jäännös.
13. Ja katso, tämä on teidän perintömaanne ja isä on antanut sen teille.
14. Eikä milloinkaan Isä ole antanut minulle käskyä, että minun tulisi ilmoittaa se teidän Jerusalemissa oleville veljillenne.

15. Eikä milloinkaan Isä ole antanut minulle käskyä, että minun tulisi kertoa heille niistä muista Israelin huoneen sukukunnista, jotka Isä on siitä maasta johdattanut pois.
16. Vain tämän Isä käski minun sanoa heille:
17. Että minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.
18. Mutta niskuruuden ja epäuskon tähden he eivät ymmärtäneet minun sanaani; sen tähden Isä kielsi minua enää mitään sanomasta heille tästä.
19. Mutta totisesti minä sanon teille, että Isä on minua käsenyt ja minä ilmoitan sen teille, että teidät erotettiin heistä heidän syntiensä tähden; syntiensä tähden he siis eivät teistä tiedä.
20. Ja totisesti minä vielä sanon teille, että Isä on muut sukukunnat erottanut heistä, ja syntiensä tähden he eivät heistä tiedä.
21. Ja totisesti minä sanon teille, että te olette niitä, joista minä sanoin: Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.
22. Eivätkä he ymmärtäneet minua, sillä he luulivat niitä pakanoiksi, sillä he eivät ymmärtäneet, että heidän tuli julistuksellaan käännyttää pakanat.
23. Eivätkä he ymmärtäneet minua, kun minä sanoin, että ne saavat kuulla minun ääneni; eivätkä he ymmärtäneet, että pakanat eivät milloinkaan tulisi kuulemaan minun ääntäni - että minä ilmaisisin itseni heille yksistään Pyhän Hengen kautta.
24. Mutta katso, te olette sekä kuulleet minun ääneni että nähneet minut, ja te olette minun lampaitani, ja teidät luetaan niiden joukkoon, jotka Isä on minulle antanut.

16 LUKU

Vielä yksi lauma saa kuulla Vapahtajan äänen. Siunauksia uskoville pakanoille. Niiden osa, jotka hylkäävät evankeliumin. Viittaus profeetta Jesajan sanoihin.

1. Ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tästä maasta eivätkä Jerusalemin maasta eivätkä mistään osasta sitä maata, jossa minä olen opettanut.
2. Sillä ne, joista minä puhun, ovat ne, jotka eivät vielä ole kuulleet minun ääntäni; enkä minä milloinkaan ole ilmaissut itseäni heille.
3. Mutta minä olen saanut Isältä käskyn, että minun on mentävä heidän tykönsä ja että heidän on saatava kuulla minun ääneni ja heidät on luettava minun lampaideni joukkoon, että olisi yksi lauma ja yksi paimen; sen tähden minä menen ilmaisemaan itseni heille.
4. Ja minä käsken teitä, että teidän on kirjoitettava nämä sanat sen jälkeen kun minä olen mennyt, niin että ellei Jerusalemissa oleva kansani, ne, jotka ovat nähneet minut ja olleet opettaessani minun kansani, ano Isältä minun nimessäni, että he saisivat teistä tiedon Pyhän Hengen kautta, ja samoin myös muista sukukunnista, joista he eivät tiedä; että nämä sanat, jotka te kirjoitatte, säilyisivät ja ne julistettaisiin pakanoille, että pakanoiden luvun ollessa täysi heidän jälkeläistensä jäännös, joka hajotetaan kaikkialle maan päälle epäuskonsa tähden, tulisi kootuksi eli saatettaisiin tuntemaan minut, Lunnastajansa.
5. Ja silloin minä kokoan heidät maan neljältä ääreltä, ja silloin minä toteutan liiton, jonka Isä on tehnyt kaikkien Israelin huoneeseen kuuluvien kanssa.
6. Ja autuaat ovat pakanat, koska he uskovat minuun, Pyhässä Hengessä ja sen kautta, joka todistaa heille minusta ja Isästä.
7. Katso, koska he uskovat minuun, sanoo Isä, ja koska sinä et usko, oi Israelin huone, on totuus aikojen lopulla tuleva pakanoille, jotta näiden asioiden täyteys tehtäisiin heille tiettäväksi.
8. Mutta voi niitä pakanoita, jotka eivät usko, sanoo Isä, - sillä vaikka he ovat saapuneet tähän maahan ja ovat lyöneet hajalle minun kansani, joka on Israelin huonetta, ja he ovat karkoittaneet keskuudestaan minun kansani, joka on Israelin huonetta, ja ovat tallanneet sen jalkoihinsa;
9. ja Isän laupeudesta pakanoita kohtaan ja myös niiden tuomioiden tähden, joiden Isä antoi kohdata minun kansaani, joka on Israelin huonetta, totisesti, totisesti minä sanon teille, että kaiken tämän jälkeen, ja kun minä olen antanut heidän lyödä, kiusata, surmata ja karkoittaa keskuudestaan minun kansani, joka on Israelin huonetta, ja antanut sen joutua heidän vihansa kohteeksi ja sen nimen muodostua sananparreksi ja pistopuheeksi heidän keskuudessaan -
10. näin käskee Isä minun sanoa teille: Sinä päivänä kun pakanat tekevät syntiä minun evankeliumiani vastaan ja sydämensä ylpeydessä pitävät itseänsä kaikkia kansoja ja kaikkia maailman ihmisiä parempina, ja, kaikenlainen valheellisuus, petollisuus ja vallattomuus sekä kaikenkaltainen ulkokultaisuus, murhamieli, pappisvalta, haureus ja salaiset kauhistukset saavat heissä vallan; ja jos he tähän kaikkeen syllistyvät ja hylkäävät minun evankeliumini täyteen, niin katso, sanoo Isä, minä otan heiltä evankeliumini täyteen pois.
11. Ja silloin minä muistan liittoni, jonka olen tehnyt kansani kanssa, oi Israelin huone, ja tuon sille evankeliumini.
12. Ja minä osoitan sinulle, oi Israelin huone, ettei pakanoilla ole oleva valtaa sinuun, vaan niinä muistan sinun kanssasi tekemäni liiton, oi Israelin huone, ja sinä tulet tuntemaan minun evankeliumini täyteen.
13. Mutta jos pakanat tekevät parannuksen ja palaavat minun tyköni, sanoo Isä, niin katso, heidät luetaan minun kansani joukkoon, oi Israelin huone.
14. Enkä minä salli kansani, joka on Israelin huonetta, kulkea heidän keskitsensä ja tallata heitä jalkoihinsa, sanoo Isä.

15. Mutta elleivät he käänny minun tyköni eivätkä kuule minun ääntäni, minä sallin sen, minun kansani minä sallin, oi Israelin huone, kulkea heidän keskitsensä ja tallata heidät jalkoihinsa, ja he tulevat olemaan kuin suola, joka on käynyt mauttomaksi eikä sen jälkeen enää kelpaa muuhun kuin pois heitettäväksi ja minun kansani jalkoihin tallattavaksi, oi Israelin huone.
16. Totisesti, totisesti minä sanon teille: näin isä on käskenyt minun tehdä, että minun tulee antaa tämä maa tälle kansalle perintöosaksi.
17. Ja silloin toteutuvat profeetta Jesajan sanat, jotka kuuluvat:
18. Vartijasi korottavat äänensä; yhtenä miehenä he laulavat, sillä he näkevät silmästä silmään, kun Herra tuo takaisin Siionin.
19. Puhjetkaa riemuun, laulakaa kaikki, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on lohduttanut kansansa, hän on lunastanut Jerusalemin.
20. Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden; ja kaikki maan ääret saavat nähdä Jumalan pelastuksen.

17 LUKU

Vapahtajan opetusten jatkoa. Kadonneet sukukunnat. Vapahtaja parantaa sairaat ja siunaa pieniä lapsia. Ihmeellinen ja ihana kohtaus.

1. Katso, nyt tapahtui, että kun Jeesus oli näin puhunut, hän jälleen antoi katseensa kiertää kansanjoukossa, ja hän sanoi sille: Katsokaa, minun aikani on käsillä.
2. Minä huomaan, että te olette heikkoja, että te ette jaksa ymmärtää kaikkea sitä, mitä Isä on käskenyt minun sanoa teille tällä hetkellä.
3. Menkää sen tähden koteihinne ja tutkistelkaa sitä, mitä minä olen puhunut, ja anokaa Isältä minun nimessäni, että te ymmärtäisitte, ja valmistautukaa mielessänne huomista varten, niin minä jälleen tulen teidän tyköne.
4. Mutta nyt minä menen Isän tykö sekä ilmaisemaan itseni Israelin kadonneille sukukunnille, sillä Isältä ne eivät ole kadonneet, sillä hän tietää, minne hän on ne siirtänyt.
5. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli näin puhunut, hän jälleen antoi katseensa kiertää kansanjoukossa, ja hän näki, että ihmiset itkivät ja katsoivat herkeämättä häneen ikään kuin pyytäen häntä viipymään vähän kauemmin heidän tykönsä.
6. Ja hän sanoi heille: Katso, minun sydämeni on täynnänsä sääliä teitä kohtaan.
7. Onko teidän joukossanne sairaita? Tuokaa heidät tänne. Onko teissä rampoja, sokeita, ontuvia, raajarikkoja, pita[a]lisia tai kuivettuneita, kuuroja tai minkäänlaisen sairauden vaivaamia? Tuokaa heidät tänne, niin minä parannan heidät, sillä minun käy teitä sääli; sydämeni on täynnä armahdusta.
8. Sillä minä huomaan, että te toivotte minun näyttävän teille, mitä olen tehnyt teidän Jerusalemissa oleville veljillenne, sillä minä näen, että teidän uskonne on riittävä, jotta minä voisin parantaa teidät.
9. Ja tapahtui, että kun hän oli näin puhunut, koko kansanjoukko tuli yhtenä hänen tykönsä sairainensa ja kärsivinsä, rampoinensa, sokeinensa, mykkinensä ja kaikkienensa, joita jokin sairaus vaivasi; ja hän paransi heidät, joka ainoan, joka hänen tykönsä tuotiin.
10. Ja kaikki, sekä ne, jotka oli parannettu, että ne, jotka olivat terveet, lankesivat, maahan hänen jalkoihinsa ja kumartaen rukoilivat häntä, ja jokainen, joka väenpaljoudelta pääsi, tuli suutelemaan hänen jalkojansa, valellen hänen jalkansa kyyneleillensä.
11. Ja tapahtui, että hän käski heidän tuoda pienet lapsensa.
12. Niin he toivat pienet lapsensa ja panivat heidät maahan hänen ympärillensä, ja Jeesus seiso keskellä; ja kansanjoukko antoi tietä, kunnes heidät kaikki oli tuotu hänen tykönsä.
13. Ja tapahtui, että kun heidät kaikki oli tuotu, ja Jeesus seiso keskellä, hän käski kansanjoukon polvistua maahan.
14. Ja tapahtui, että kun se oli polvistunut maahan, Jeesus murehti itsekseen ja sanoi: Isä, minä olen murheissani Israelin huoneeseen kuuluvien pahuuden tähden.
15. Ja sanottuaan nämä sanat hän itsekin polvistui maahan; ja katso, hän rukoili Isää, eikä sitä, mitä hän rukoili, voida kirjoittaa, ja kansanjoukko, joka kuuli hänen rukoilevan, oli hänen sanojensa todistajana.
16. Ja tällä tavoin ihmiset todistavat hänen rukoilleen: Ei ole ikinä ennen silmä nähnyt eikä korva kuullut niin suuria ja ihmeellisiä kuin me näimme ja kuulimme Jeesuksen rukoilevan Isältä;
17. eikä mikään kieli pysty puhumaan, ei yksikään ihminen kirjoittamaan eivätkä ihmisten sydämet tajuamaan niin suuria ja ihmeellisiä kuin me sekä näimme että kuulimme Jeesuksen puhuvan; eikä yksikään pysty tajuamaan sitä iloa, joka täytti meidän sielumme sinä hetkenä, kun me kuulimme hänen rukoilevan isää meidän puolestamme.
18. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut rukoilemasta Isää, hän nousi seisomaan; mutta niin suuri oli kansanjoukon ilo, että se herpaantui siitä.
19. Ja tapahtui, että Jeesus puhui sille ja kehoitti sitä nousemaan.
20. Ja se nousi maasta, ja hän sanoi sille: Autuaat olette te uskonne tähden. Ja katsokaa, nyt minun iloni on täydellinen.
21. Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, hän itki, ja kansanjoukko oli sen todistajana, ja hän otti heidän pienet lapsensa yhden kerrallaan ja siunasi niitä ja rukoili Isää niiden puolesta.
22. Ja kun hän oli tehnyt tämän, hän jälleen itki;
23. ja hän puhui kansanjoukolle, sanoen: Katsokaa pienokaisianne.
24. Ja kun he katsoivat nähdäksensä, he loivat silmänsä taivasta kohden, ja he näkivät taivasten aukenevan, ja he näkivät enkeleitä laskeutuvan taivaasta ikään kuin tulen keskellä; ja he tulivat alas ja ympäröivät nuo pienokaiset, ja ne olivat tulen ympäröimät; ja enkelit palvelivat niitä.

25. Ja kansanjoukko näki ja kuuli ja oli tämän todistajana; ja he tietävät, että heidän todistuksensa on oikea, sillä he kaikki näkivät ja kuulivat, kukin erikseen; ja heidän lukumääränsä oli noin kaksituhatta ja viisisataa henkeä; ja heissä oli miehiä, naisia ja lapsia.

18 LUKU

Leivän ja viinin sakramentti asetetaan nefiläisten keskuudessa. Rukouksen välttämättömyyttä tähdennetään. Valtuus Pyhän Hengen suomiseen annetaan.

1. Ja tapahtui, että Jeesus käski opetuslastensa tuoda hänelle leipää ja viiniä.
2. Ja sillä aikaa kun nämä olivat hakemassa leipää ja viiniä, hän käski kansanjoukon istuutua maahan.
3. Ja kun opetuslapset olivat tuoneet leipää ja viiniä, hän otti leivän ja mursi ja siunasi sen, ja hän antoi opetuslapsille ja käski heidän syödä.
4. Ja kun he olivat syöneet ja tulleet ravituiksi, hän käski heidän antaa kansanjoukolle.
5. Ja kun kansanjoukko oli syönyt ja tullut ravituksi, hän sanoi opetuslapsille: Katsokaa, asetettakoon teidän joukostanne joku, ja hänelle minä annan vallan leivän murtamiseen ja sen siunaamiseen ja antamiseen minun kirkkooni kuuluville, kaikille niille, jotka uskovat ja jotka kastetaan minun nimeeni.
6. Ja pitäkää aina vaari, että teette, kuten minä olen tehnyt, aivan kuten minäkin olen leipää murtanut ja sen siunannut ja antanut sitä teille.
7. Ja tehkää tämä minun ruumiini muistoksi, jonka minä olen ilmaissut teille. Ja olkoon se todistukseksi Isälle siitä, että te aina muistatte minut. Ja jos te aina muistatte minut, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.
8. Ja tapahtui, kun hän oli sanonut nämä sanat, että hän käski opetuslastensa ottaa viiniä maljasta ja juoda siitä sekä antaa myös kansanjoukolle, että hekin siitä joisivat.
9. Ja tapahtui, että he tekivät niin, ja joivat siitä ja tulivat ravituiksi; ja he antoivat kansanjoukolle, ja ihmiset joivat ja tulivat ravituiksi.
10. Ja kun opetuslapset olivat tehneet tämän, Jeesus sanoi heille: Autuaat olette te tähden, mitä olette tehneet, sillä näin te olette täyttäneet minun käskyni, ja tämä on Isälle todistuksena siitä, että te olette valmiit tekemään sen, mitä minä olen käskennyt teidän tehdä.
11. Ja tehkää tämä aina niille, jotka tekevät parannuksen ja jotka minun nimeeni ovat kastetut; ja tehkää se minun vereni muistoksi, jonka minä olen vuodattanut teidän tähten, jotta te todistaisitte Isälle aina muistavanne minut. Ja jos te aina muistatte minut, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.
12. Ja minä annan teille käskyn, että teidän tulee tämä kaikki tehdä. Ja jos te aina tämän kaiken teette, te olette autuaat, sillä te olette minun kalliolleni rakennetut.
13. Mutta joka teistä tekee enemmän tai vähemmän kuin tämän, ei ole minun kalliolleni rakennettu, vaan on rakennettu hiekkaperustalle; ja kun sade lankeaa, ja tulvat tulevat, ja tuulet puhaltavat ja syöksähtävät häntä vastaan, hän sortuu, ja helvetin portit odottavat avoimina, hänet vastaanottaaksensa.
14. Autuaat olette siis te, jos te pidätte minun käskyni, jotka Isä on minun käskennyt antaa teille.
15. Totisesti, totisesti minä sanon teille, teidän täytyy alati valvoa ja rukoilla, ettei perkele saisi teitä vietellyksi eikä johdatetuksi vangiksensa.
16. Ja kuten minä olen teidän keskelläne rukoillut, niin rukoilkaa minun kirkossani, minun kansani keskellä, joka tekee parannuksen ja saa kasteen minun nimeeni. Katso, minä olen valkeus; minä olen esimerkin antanut teille.
17. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat opetuslapsillensa, hän kääntyi jälleen kansanjoukon puoleen ja sanoi sille:
18. Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille: teidän täytyy alati valvoa ja rukoilla, ettette joutuisi kiusaukseen, sillä saatana himoitsee teitä omaksensa, jotta hän saisi seuloa teitä kuin nisua.
19. Sen tähden teidän täytyy alati rukoilla Isää minun nimessäni;
20. ja mitä ikinä oikeaa te anotte Isältä minun nimessäni, uskoen sen saavanne, katso, se teille annetaan.
21. Rukoilkaa perheissänne Isää, aina minun nimessäni, jotta teidän vaimonne ja lapsenne tulisivat siunatuiksi.
22. Ja katso, kokoontukaa usein yhteen älkääkö kieltäkö ketään tulemasta tyköenne, kun aiotte kokoontua, vaan sallikaa heidän tulla tyköenne älkääkö kieltäkö heitä,
23. vaan rukoilkaa heidän puolestansa, sen sijaan että ajaisitte heidät ulos; ja jos niin on, että he usein tulevat teidän tyköenne, rukoilkaa minun nimessäni Isää heidän puolestansa.
24. Pitäkää siis valonne korkealla, jotta se loistaisi maailmalle. Katso, minä olen se valo, joka teidän on korkealla pidettävä - se minkä te olette minun nähneet tekevän. Katso, te olette nähneet, että minä olen rukoillut Isää, ja te olette kaikki olleet sen todistajina.
25. Ja te tiedätte minun kieltäneen ketään teistä menemästä pois ja minun sen sijaan kseneen teidän tulla minun tyköni, jotta te koettelisitte ja näkisitte, samoin tulee teidän tehdä maailmalle; ja jokainen, joka tätä käskyä rikkoo, sallii johdettavan itseään kiusaukseen.
26. Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän jälleen loi silmänsä opetuslapsiin, jotka hän oli valinnut, ja sanoi heille:
27. Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille: minä annan teille toisen käskyn, ja sitten minun täytyy mennä Isäni tykö täyttämään muita käskyjä, jotka hän on antanut minulle.
28. Ja katsokaa, tämä on nyt se käsky, jonka minä annan teille, ettei teidän pidä tietien kenenkään sallia kelvottomasti syödä ja juoda minun lihaani ja vertani, kun te sitä annatte;

29. sillä jokainen, joka kelvottomasti syö ja juo minun lihaani ja vertani, syö ja juo tuomion sielullensa; jos te siis tiedätte, että joku on kelvoton syömään ja juomaan minun lihaani ja vertani, niin kieltäkää se häneltä.
30. Älkää kuitenkaan karkoittako häntä keskuudestanne, vaan opettakaa häntä ja rukoilkaa minun nimessäni Isää hänen puolestansa; ja jos hän tekee parannuksen ja hänet kasteetaan minun nimeeni, ottakaa hänet vastaan ja antakaa hänelle minun lihaani ja vertani.
31. Mutta ellei hän tee parannusta, älköön häntä luettako minun kansani joukkoon, ettei hän turmelisi minun kansaani, sillä katso, minä tunnen lampaani, ja ne ovat luetut.
32. Älkää kuitenkaan karkoittako häntä synagogistanne tai jumalanpalveluspaikoiltanne, sillä hänen kaltaistaan teidän tulee edelleenkin opettaa; sillä te ette tiedä, vaikka hän vielä kääntyisi, tekisi parannuksen ja tulisi minun tyköni vakaalla sydämellä, jolloin minä parannan hänet, ja te saatte olla välikappaleina pelastuksen tuomisessa hänelle.
33. Pitäkää siis nämä käskyt, jotka minä olen teille antanut, ettette joutuisi kadotustuomion alaisiksi, sillä voi sitä, jonka isä tuomitsee.
34. Ja minä annan teille nämä käskyt niiden kiistojen tähden, joita teidän keskuudessanne on ollut. Ja autuaat olette te, ellei teidän keskuudessanne ole kiistoja.
35. Ja nyt minä menen Isän tykö, sillä teidän tähtenne minun on Isän tykö mentävä.
36. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut näin puhumasta, hän kosketti kädellään opetuslapsia, jotka hän oli valinnut, yhtä kerrallaan, kunnes hän oli heitä kaikkia koskettanut, ja puhui heille heitä koskettaessansa.
37. Eikä kansanjoukko kuullut sanoja, jotka hän sanoi; sen tähden se ei niistä todistanut; mutta opetuslapset todistivat, että hän antoi heille vallan Pyhän Hengen antamiseen. Ja myöhemmin minä osoitan teille, että tämä todistus on oikea.
38. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli koskettanut heitä kaikkia, tuli pilvi ja varjosi kansanjoukon, niin ettei se voinut nähdä Jeesusta.
39. Ja pilven varjotessa sen hän lähti sen tyköä ja nousi taivaaseen. Ja opetuslapset näkivät ja todistivat, että hän jälleen nousi taivaaseen.

19 LUKU

Niiden kahdentoista nefiläisen nimet. Heidän kastamisensa. Pyhä Henki annetaan. Vapahtaja käy toistamiseen nefiläisten luona. Sanoin kuvaamaton rukous.

1. Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli noussut taivaaseen, niin kansanjoukko hajaantui ja kukin otti vaimonsa ja lapsensa ja palasi omaan kotiinsa.
2. Ja heti, ennen pimeän tuloa, levisi laajalti kansan keskuuteen tieto, että väkijoukko oli nähnyt Jeesuksen ja että hän oli opettanut sitä ja että hän näyttäytyisi kansalle seuraavanakin päivänä.
3. Ja koko yönkin ajan tieto Jeesuksesta levisi ylt'ympäri, ja niin tätä tietoa levitettiin ihmisille, niin että monet, ja heidän lukumääränsä oli ylen suuri, ponnistelivat ankarasti kaiken yötä voidakseen seuraavana päivänä olla sillä paikalla, missä Jeesus näyttäytyisi kansanjoukolle.
4. Ja tapahtui, että kun kansanjoukko seuraavana päivänä oli tullut koolle, niin katso, Nefi ja hänen veljensä, jonka hän oli herättänyt kuolleista ja jonka nimi oli Timoteus, sekä hänen poikansa, jonka nimi oli Joonas sekä Matoni ja Matoniha, hänen veljensä, ja Kumen ja Kumenonhi ja Jeremia ja Semnon ja Joonas ja Sedekia ja Jesaja - sillä nämä olivat Jeesuksen valitsemien opetuslasten nimet - ja tapahtui, että he menivät seisomaan kansanjoukon keskelle.
5. Ja katso, kansanjoukko oli niin suuri, että he käskivät sen jakaantua kahteentoista ryhmään.
6. Ja ne kaksitoista opettivat kansanjoukkoa; ja katso, he käskivät kansanjoukon polvistua maahan ja rukoilla Isää Jeesuksen nimessä.
7. Ja myös opetuslapset rukoilivat Isää Jeesuksen nimessä. Ja tapahtui, että he nousivat ja opettivat kansaa.
8. Ja kun he olivat opettaneet kansaa samoin sanoin kuin Jeesus oli puhunut - lainkaan poikkeamatta Jeesuksen sanoista - niin, katso, he jälleen polvistuivat maahan ja rukoilivat Isää Jeesuksen nimessä.
9. Ja he rukoilivat sitä, mitä hartaimmin halusivat; ja he halusivat, että Pyhä Henki annettaisiin heille.
10. Ja kun he olivat näin rukoilleet, he menivät veden partaalle, ja kansanjoukko seurasi heitä.
11. Ja tapahtui, että Nefi meni veteen ja sai kasteen.
12. Ja hän nousi vedestä ja alkoi kastaa. Ja hän kastoi kaikki ne, jotka Jeesus oli valinnut.
13. Ja tapahtui, kun he olivat kaikki kastetut ja nousseet vedestä, että Pyhä Henki laskeutui heidän päällensä ja he täyttivät Pyhällä Hengellä ja tulella.
14. Ja katso, oli ikään kuin tuli olisi heidät ympäröinyt, ja se laskeutui taivaasta, ja kansanjoukko näki sen omin silmin ja oli sen todistajana; ja enkeleitä laskeutui taivaasta ja palveli heitä.
15. Ja katso, tapahtui, että Jeesus enkelien opetuslapsia palvellessa tuli ja seisoi heidän keskellensä ja opetti heitä.
16. Ja tapahtui, että hän puhui kansanjoukolle ja käski sen jälleen polvistua maahan ja myös opetuslastensa polvistua maahan.
17. Ja tapahtui heidän kaikkien polvistuttua maahan, että hän käski opetuslastensa rukoilla.
18. Ja katso, he alkoivat rukoilla, ja he rukoilivat Jeesusta, sanoen häntä Herraksensa ja Jumalaksensa.
19. ja tapahtui, että Jeesus lähti heidän keskeltänsä, meni vähän matkan päähän heistä ja kumartui, ja hän sanoi:
20. Isä, minä kiitan sinua, että olet antanut Pyhän Hengen näille, jotka minä olen valinnut; ja sen tähden, että he uskovat minuun, minä olen heidät maailmasta valinnut.
21. Isä, minä rukoilen sinua, että sinä antaisit Pyhän Hengen kaikille niille, jotka uskovat heidän sanoihinsa.

22. Isä, sinä olet antanut heille Pyhän Hengen, koska he uskovat minuun, ja sinä näet, että he uskovat minuun, koska sinä kuulet heidän rukoilevan minua; ja he rukoilevat minua, koska minä olen heidän tykönänsä.
23. Ja nyt, Isä, minä rukoilen sinua heidän puolestansa ja myös kaikkien niiden puolesta, jotka heidän sanoihinsa uskovat, jotta he uskoisivat minuun, niin että minä olisin heissä, kuten sinä, isä, olet minussa, että me yhtä olisimme.
24. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli näin rukoillut Isää, hän tuli opetuslastensa tykö, ja katso, he yhä edelleenkin lakkaamatta rukoilivat häntä, eivätkä he käyttäneet monia sanoja, sillä heille annettiin, mitä he rukoilisivat, ja heillä oli halajaminen sydämessänsä.
25. Ja tapahtui, että Jeesus siunasi heitä heidän häntä rukoillessansa; ja hänen kasvonsa hymyilivät heitä kohti, ja hänen kasvojensa valkeus loisti heihin, ja katso, he olivat yhtä valkeat kuin Jeesuksen kasvot ja vaatteet; ja katso, niiden valkeus ylitti kaiken valkeuden, eikä mitään niin valkeata voisikaan olla maan päällä kuin niiden valkeus.
26. Ja Jeesus sanoi heille: Jatkaa rukoilemistanne; eivätkä he keskeyttäneet rukoilemistansa.
27. Ja jälleen hän kääntyi heistä pois, meni vähän matkan päähän ja kumartui maahan; ja hän rukoili taas Isää, sanoen:
28. Isä, minä kiitän sinua, että olet puhdistanut ne, jotka minä olen valinnut, heidän uskonsa tähden, ja minä rukoilen heidän puolestaan ja myös niiden puolesta, jotka heidän sanoihinsa uskovat, että he puhdistuisivat minussa uskonsa kautta heidän sanoihinsa, niin kuin hekin minussa ovat puhdistetut.
29. Isä, en minä rukoile maailman edestä, vaan niiden edestä, jotka sinä minulle maailmasta olet antanut, heidän uskonsa tähden, että he minussa puhdistuisivat, että minä olisin heissä, kuten sinä, Isä, olet minussa, että me yhtä olisimme ja minä tulisin heissä kirkastetuksi.
30. Ja kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän tuli jälleen opetuslastensa tykö; ja katso, he rukoilivat väsymättä häntä, lakkaamatta; ja taas hän hymyili heille, ja katso, he olivat valkeat kuten Jeesus.
31. Ja tapahtui, että hän meni jälleen vähän matkan päähän ja rukoili Isää;
32. eikä kieli pysty lausumaan niitä sanoja, joilla hän rukoili, eikä ihminen pysty kirjoittamaan niitä sanoja, joilla hän rukoili.
33. Ja kansanjoukko kuuli sen ja oli sen todistajana; ja sen sydän oli avoinna, ja se ymmärsi sydämässään sanat, joilla hän rukoili.
34. Mutta niin suuret ja ihmeelliset olivat sanat, joilla hän rukoili, ettei niitä ihminen pysty kirjoittamaan eikä lausumaan.
35. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut rukoilemasta, hän tuli taas opetuslasten tykö ja sanoi heille: Näin suurta uskoa en ole milloinkaan nähnyt yhdessäkään juutalaisessa; sen tähden minä en voinut tehdä heille niin suuria ja voimallisia tekoja heidän epäuskonsa tähden.
36. Totisesti minä sanon teille, ei ole yksikään heistä nähnyt niin suuria kuin te olette nähneet, eivätkä he ole kuulleet niin suuria kuin te olette kuulleet.

20 LUKU

Ihmeellisellä tavalla hankittua leipää ja viiniä annetaan jälleen. Jaakobin jäännös. Vapahtaja julistaa olevansa profeetta, joka ennustuksen mukaan oli oleva Mooseksen kaltainen. Useiden profeettojen sanoja lainataan.

1. Ja tapahtui, että hän käski kansanjoukon ja myös opetuslastensa lakata rukoilemasta. Mutta hän kehoitti heitä olemaan keskeyttämättä rukoilemista sydämässään.
2. Ja hän käski heidän nousta seisomaan. Ja he nousivat.
3. Ja tapahtui, että hän jälleen mursi leipää ja siunasi sen ja antoi opetuslapsille syödä.
4. Ja kun he olivat syöneet, hän käski heidän murtaa leipää ja antaa kansanjoukolle.
5. Ja kun he olivat antaneet kansanjoukolle, hän antoi heille myös viiniä juoda ja käski heidän antaa kansanjoukolle.
6. Eikä ollut ollut leipää eikä viiniä, jota opetuslapset enempää kuin kansanjoukkokaan olisivat tuoneet;
7. mutta hän totisesti antoi heille leipää syödä ja myös viiniä juoda.
8. Ja hän sanoi heille: Se, joka syö tätä leipää, syö minun ruumistani sielullensa, ja se, joka juo tätä viiniä, juo minun vertani sielullensa, eikä hänen sielunsa ole koskaan isoava eikä janoava, vaan tulee ravituksi.
9. Ja kun nyt koko kansanjoukko oli syönyt ja juonut, niin katso, se täyttyi Hengellä; ja se huusi yhteen ääneen ja ylisti Jeesusta, jonka se sekä näki että kuuli.
10. Ja tapahtui, että kun se kaikki oli ylistänyt Jeesusta, niin hän sanoi sille: Katsokaa, nyt minä täytän käskyn, jonka isä on minulle antanut tämän kansan suhteen, joka on Israelin huoneen jäännös.
11. Te muistatte, että minä puhuin teille ja sanoin, että kun Jesajan sanat toteutuvat - katsokaa, ne ovat kirjoitettuin, ne ovat teidän edessänne, sen tähden tutkikaa niitä - ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että kun ne toteutuvat, niin silloin on täyttynyt se lupaus, jonka Isä on antanut kansallensa, oi Israelin huone.
13. ja silloin jäännökset, jotka hajotetaan ylt'ylpäri maanpiirin, kootaan idästä ja lännestä ja etelästä ja pohjoisesta ja heidät saatetaan tuntemaan Herra, heidän Jumalansa, joka on lunastanut heidät.
14. Ja Isä on käskennyt minun antaa teille tämän maan teidän perintöosaksenne.
15. Ja minä sanon teille, että elleivät pakanat tee parannusta - sen siunauksen jälkeen, jonka he tulevat saamaan, sen jälkeen kun he ovat hajottaneet minun kansani -
16. niin silloin te, jotka olette Jaakobin huoneen jäännös, menette heidän keskuuteensa; ja te tulette olemaan heidän keskellänne, joiden lukumäärä on oleva suuri, ja te olette heidän joukossansa niin kuin leijona metsäneläinten seassa ja niin kuin nuori jalopeura lammaslaumain keskellä, joka läpi kulkiessansa sekä tallaa maahan että raatelee palasiksi, kenenkään voimatta pelastaa.

17. Sinun kätesi on oleva kohotettuna vihollisiasi vastaan, ja kaikki sinun vihollisesi tuhoutuvat.
18. Ja minä kokoan kansani yhteen, kuten mies kokoaa lyhteensä puimatantereelle.
19. Sillä minä teen kansani - jonka kanssa Isä on liiton tehnyt - minä teen sinun sarvesi raudasta ja teen kaviosi vaskesta. Ja sinä survot murskaksi monet kansat, ja minä vihin Herralle heidän saaliinsa, kaiken maan Herralle heidän rikkautensa. Ja katso, minä olen se, joka tämän tekee.
20. Ja on tapahtuva, sanoo Isä, että minun oikeudenmukaisuuteni miekka riippuu heidän yllänsä sinä päivänä; ja elleivät he tee parannusta, se on putoava heidän päällensä, sanoo Isä, kaikkien pakanakansojen päälle.
21. Ja on tapahtuva, että minä vahvistan asuinsijat kansalleni oi Israelin huone.
22. Ja katso tälle kansalle minä vahvistan asuinsijaksi tämän maan, jotta toteutuisi liitto, jonka minä tein teidän isänne Jaakobin kanssa; ja se on oleva Uusi Jerusalemi. Ja taivaan vallat tulevat olemaan tämän kansan keskellä, ja minäkin olen teidän keskellänne oleva.
23. Katso, minä olen se, josta Mooses puhui, sanoen: Profeetan, minun kaltaiseni, Herra teidän Jumalanne on teille herättävä veljienne joukosta; häntä kuuluu kaikessa, mitä hän teille puhuu. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.
24. Totisesti minä sanon teille, että aivan kaikki profeetat Samuelista alkaen ja kaikki ne, jotka sen jälkeen ovat olleet, niin moni kuin on puhunut, ovat minusta todistaneet.
25. Ja katsokaa, te olette profeettain lapsia, ja te olette Israelin huonetta, ja te olette osalliset siitä liitosta, jonka Isä teki teidän isänne kanssa, sanoen Aabrahamille: Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.
26. Isä ensin on herättänyt minut teille ja lähettänyt minut teitä siunaamaan ja kääntämään jokaisen teistä pois synneistänne, sillä te olette liiton lapsia -
27. ja sen jälkeen kun teitä on siunattu, Isä toteuttaa liiton, jonka hän teki Aabrahamin kanssa, sanoen: Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä - sillä minun kauttani vuodatetaan Pyhä Henki pakanoiden päälle, mikä pakanoiden osaksi tuleva siunaus tekee heidät kaikkia muita voimakkaammiksi, niin että he hajottavat minun kansani, oi Israelin huone.
28. Ja heistä tulee vitsaus tämän maan kansalle. Mutta jos he minun evankeliumini täyteyden saatuaan paaduttavat sydämensä minua vastaan, minä käännytän heidän pahat tekonsa heidän itsensä kärsittäviksi, sanoo Isä.
29. Ja minä muistan liiton, jonka minä olen tehnyt kansani kanssa, ja minä olen antanut sille lupauksen, että minä kokoan sen yhteen parhaaksi katsomallani ajalla, että minä annan heille takaisin heidän isänsä maan heidän perintöosaksensa, mikä on Jerusalemin maa, heidän luvattu maansa iankaikkisesti, sanoo Isä.
30. Ja on tapahtuva, että tulee aika, jolloin minun evankeliumini täyteys julistetaan heille,
31. ja he uskovat minuun, että minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ja rukoilevat Isää minun nimessäni.
32. Silloin heidän vartijansa korottavat äänensä, ja yhtenä miehenä he laulavat, sillä he näkevät silmästä silmään.
33. Silloin Isä jälleen kokoaa heidät yhteen ja antaa heille Jerusalemin heidän perintömaaksensa.
34. Silloin he puhkeavat riemuun: Laulakaa kaikki, te Jerusalemin rauniot; sillä isä on lohduuttanut kansansa, hän on lunastanut Jerusalemin.
35. Isä on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maan ääret saavat nähdä Isän pelastuksen; ja Isä ja minä olemme yhtä.
36. Ja silloin tapahtuu, mikä on kirjoitettu: Heräjä, heräjä jälleen, ja pukeudu voimaasi, oi Siion; pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, Jerusalemi, sinä pyhä kaupunki, sillä ei koskaan enää astu sisällesi ympärileikkaamaton eikä saastainen.
37. Pudista päältäsi tomu; nouse istuimellesi, oi Jerusalemi; irroita kahleet kaulastasi, sinä vangittu tytär Siion.
38. Sillä näin sanoo Herra: Ilmaiseksi te olette itsenne myyneet, ja rahatta teidät lunastetaan.
39. Totisesti, totisesti minä sanon teille, että minun kansani on tunteva minun nimeni; sinä päivänä he tulevat tietämään, että minä olen se, joka puhun.
40. Ja silloin he sanovat: Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen joka julistaa rauhaa, joka tuo heille hyvän sanoman, joka pelastusta julistaa, joka sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee!
41. Ja silloin on kaikuva huuto: Lähtekää, lähtekää, menkää pois sieltä, älkää koskeko sellaiseen, mikä on saastaista; lähtekää sen keskeltä, olkaa puhtaat, te Herran aseentantajat.
42. Sillä teidän ei pidä kiireesti lähteä eikä paeten kulkea, sillä Herra käy teidän edellänne, ja Israelin Jumala on oleva teidän selustanvartijananne.
43. Katso, minun palvelijani on toimellinen oleva; hänet korotetaan ja nostetaan, ja hän on oleva sangen korkea.
44. Niin kuin monet kauhistuivat sinua - niin runnellut hänen kasvonsa olivat, pahemmin kuin yhdelläkään ihmisellä, ja hänen muotonsa pahemmin kuin ihmisten pojilla -
45. niin hän on vihmova monet kansat; hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa, sillä mitä heille ei ollut kerrottu, sen he saavat nähdä, ja mitä he eivät olleet kuulleet, he saavat havaita.
46. Totisesti, totisesti minä sanon teille: kaikki tämä on varmasti tapahtuva, aivan kuten Isä on minua käskennyt. Silloin tämä liitto, jonka Isä on tehnyt kansansa kanssa, on käyvä täyttymykseensä, ja silloin Jerusalemistä jälleen tulee minun kansani asuinpaikka, ja se on oleva heidän perintömaansa.

21 LUKU

Merkki Isän työn alkamisesta. Parannuksen tekevien pakanoiden ihana osa. Kadotus katumattomien osaksi. Uusi Jerusalemi.

1. Ja totisesti minä sanon teille, minä annan teille merkin, jotta te tietäisitte ajankohdan, jolloin kaikki tämä alkaa tapahtua - että minä kokoan kansani sen pitkäaikaisesta hajaannuksesta, oi Israelin huone, ja jälleen perustan Siionini sen keskuuteen:
2. ja katso, tämä on se, minkä minä annan teille merkiksi - sillä totisesti minä sanon teille, että kun nämä, jotka minä ilmoitan teille ja jotka minä myöhemmin itse ilmoitan teille ja jotka Pyhän Hengen voimalla, jonka Isä antaa teille, tehdään tietäviksi pakanoille, jotta he tietäisivät tästä kansasta, joka on Jaakobin huoneen jäännös, ja tästä kansastani, jonka he hajottavat;
3. totisesti, totisesti minä sanon teille, kun Isä nämä ilmoittaa heille, ja ne tulevat Isältä heidän kauttaan teille tiedoksi;
4. sillä Isä on viisautensa päättänyt, että heidät sijoitetaan tähän maahan ja heidän annetaan kasvaa vapaaksi kansaksi Isän voiman kautta, jotta nämä heidän kauttaan tulisivat tiedoksi teidän jälkeläistenne jäännökselle, jotta Isän kansansa kanssa tekemä liitto toteutuisi oi Israelin huone.
5. siis, kun nämä teot ja ne teot, jotka teidän keskuudessanne myöhemmin tapahtuvat, tulevat pakanoiden välityksellä tiedoksi teidän jälkeläisillenne, jotka synnin tähden haihtuvat epäuskoon;
6. sillä näin Isä näkee oikeaksi ja hyväksi, että se tulee pakanoilta, jotta hän ilmaisisi voimansa pakanoille, niin että pakanat, elleivät he sydämiänsä paaduta, tekisivät parannuksen ja tulisivat minun tyköni, kastettaisiin minun nimeeni ja oppisivat tuntemaan minun oppini totiset ydinkohdat, jotta heidät luettaisiin minun kansaani kuuluviksi, oi Israelin huone;
7. ja kun nämä tapahtuvat, että sinun jälkeläisesi alkavat tuntea näitä asioita - se on oleva merkinä heille, jotta he tietäisivät, että Isän työ on jo alkanut, sen lupauksen täyttämiseksi, jonka hän on antanut Israelin huonetta oleville.
8. Ja kun tuo päivä tulee, niin tapahtuu, että kuninkaat sulkevat suunsa, sillä sen, mitä heille ei ollut ilmoitettu, he saavat nähdä, ja sen, mitä he eivät olleet kuulleet, he saavat havaita.
9. Sillä sinä päivänä Isä minun tähteni tekee teon, joka on oleva suuri ja ihmeellinen teko heidän keskuudessansa; ja heidän joukossaan tulee olemaan sellaisia, jotka eivät sitä usko, vaikka ihminen sen heille julistaa.
10. Mutta katso, minun palvelijani henki on oleva minun kädessäni; sen tähden he eivät häntä vahingoita, vaikka hän heidän syystänsä joutuu runnelluksi. Minä hänet kuitenkin parannan, sillä minä olen näyttävä heille, että minun viisauteni on suurempi kuin perkeleen viekkaus.
11. Sen tähden on tapahtuva, että jokainen, joka ei usko minun sanoihini, minun, joka olen Jeesus Kristus, sanoihin, jotka Isä lähettää hänet tuomaan pakanoille ja joiden pakanoille julistamiseen hän antaa hänelle vallan (se on tapahtuva aivan kuten Mooses sanoi), hävitetään minun kansastani, liiton kansasta.
12. Ja minun kansani, joka on Jaakobin jäännös, on oleva pakanain seassa, heidän keskellänsä niin kuin leijona metsäneläinten seassa, niin kuin nuori jalopeura lammasmaun keskellä, joka läpi kulkiessansa sekä tallaa maahan että raatelee palasiksi, kenenkään voimatta pelastaa.
13. Heidän kätensä on oleva kohotettuna heidän vihollisiansa vastaan, ja kaikki heidän vihollisensa tuhoutuvat.
14. Voi siis pakanoita, elleivät he parannusta tee, sillä sinä päivänä on tapahtuva, sanoo Isä, että minä hävitän sinulta hevosesi ja teen lopun sinun vaunuistasi;
15. ja minä hävitän sinun maasi kaupungit ja hajotan maahan kaikki sinun varustuksesi;
16. ja minä hävitän noituuden maastasi, eikä sinulla enää ole oleva ennustelijoita;
17. sinun jumalankuvasi minä myös hävitän, ja kuvapatsaasi keskuudestasi, etkä sinä enää kummarra [sic] kättesi tekoa;
18. ja sinun lehtosi minä nyhdän maasta sinun keskuudestasi ja tuhoan sinun kaupunkisi.
19. Ja on tapahtuva, että kaikesta valheellisyydestä ja petollisuudesta, kateudesta, riidasta, pappisvaltaisuudesta ja haureudesta tehdään loppu.
20. Sillä on tapahtuva, sanoo Isä, että minä jokaisen, joka ei sinä päivänä tee parannusta ja tule minun rakkaan Poikani tykö, hävitän kansani keskuudesta, oi Israelin huone;
21. ja minä koston heille kiivaudessa, niin kuin pakanoille, niin etteivät he moista ole kuulleet.
22. Mutta jos he tekevät parannuksen ja kuulevat minun sanojani eivätkä paaduta sydämiänsä, minä perustan kirkkoni heidän keskuuteensa, ja he pääsevät osallisiksi liitosta, ja heidät luetaan tähän Jaakobin jäännökseen, jolle minä olen antanut tämän maan perintöosaksi;
23. ja he saavat auttaa minun kansaani, Jaakobin jäännöstä, sekä niin monta kuin Israelin huoneeseen kuuluvia tulee rakentamaan kaupungin, jonka nimi on oleva Uusi Jerusalemi.
24. Ja sitten he saavat auttaa minun kansaani niiden kokoamisessa, jotka ovat kaikissa maan ääriissä hajallaan, Uuteen Jerusalemiin.
25. Ja silloin taivaallinen voima laskeutuu heidän keskuuteensa ja minäkin olen oleva heidän keskellänsä.
26. Ja silloin Isän työ alkaa sinä päivänä, kun tätä evankeliumia julistetaan tämän kansan jäännöksen keskuudessa. Totisesti minä sanon teille; sinä päivänä Isän työ alkaa kaikkien minun kansani hajallaan olevien keskuudessa, niidenkin kadoksiin joutuneiden sukukuntien keskuudessa, jotka Isä on johdattanut pois Jerusalemistä.
27. Kaikkien minun kansani hajallaan olevien keskuudessa se työ on alkava, Isän tyköä, tien valmistamiseksi, jotta he voisivat tulla minun tyköni, jotta he rukoilisivat Isää minun nimessäni.

28. Silloin se työ on alkava, Isän tyköä, kaikkien kansakuntien keskuudessa, tien valmistamiseen, jota noudattaen hänen kansansa voi kokoontua kotiin perintömaahansa.
29. Ja he lähtevät liikkeelle kaikkien kansakuntien keskuudesta, eivätkä he lähde kiireesti eivätkä kulje paeten, sillä minä kuljen heidän edellensä, sanoo Isä, ja minä olen oleva heidän selustanvartijanansa.

22 LUKU

Vapahtaja toistaa edelleen Jesajan profetioita. Vertaa Jesajan 54 lukuun.

1. Ja silloin tapahtuu, kuten on kirjoitettu: Laula, oi hedelmätön, sinä, joka et ole synnyttänyt, puhkea lauluun ja riemahda, sinä, joka et ole synnytyskivuissa ollut, sillä hylätyillä on lapsia enemmän kuin aviovaimolla, sanoo Herra.
2. Tee avaraksi telttasi sija ja levennettäköön sinun majojesi seinien kangas; äläkä säästele, pidennä köytesi ja vahvista vaarnasi;
3. sillä sinä olet leviävä oikealle ja vasemmalle, ja sinun jälkeläisesi saavat periä pakanat ja tehdä autiot kaupungit asutuksiksi.
4. Älä pelkää, sillä et sinä häpeään joudu, äläkä ole hämilläsi, sillä ei sinua häpeään saate, sillä nuoruutesi häpeän sinä olet unohtava, nuoruutesi pilkkaa et ole muistava etkä ole konsanaan enää muistava leskeytesi pilkkaa.
5. Sillä hän, joka sinut teki, sinun aviomiehesi, Herra Sebaot on hänen nimensä, ja sinun Lunastajasi, Israelin Pyhä - kaiken maan Jumalaksi häntä pitää kutsuttaman.
6. Sillä niin kuin hyljätyn, hengessään murheellisen vaimon on Herra sinut kutsunut, ja kuin nuoruuden aviovaimon, silloin kuin sinä olet halveksittu, sanoo sinun Jumalasi.
7. Vähäksi silmänräpäykseksi minä olen sinut hyljännyt, mutta minä kokoan sinut suurella laupeudella.
8. Vihastukseni hetkellä minä peitin sinulta kasvoni silmänräpäykseksi, mutta minä armahdan sinut iankaikkisella rakkaudella, sanoo Herra, sinun Lunastajasi.
9. Sillä tämä on minulle, niin kuin olivat Nooan vedet, sillä niin kuin minä olen vannonut, etteivät Nooan vedet enää tulvi maan ylitse, niin minä olen vannonut, etten enää vihas-tu sinuun.
10. Sillä vuoret väistykööt ja kukkulat sijoitansa järkkykööt, mutta minun rakkauteni ei sinusta väisty, eikä minun kansani liitto järky, sanoo Herra sinun armahtajasi.
11. Voi, sinä kurja, myrskyn raastama ja lohdu-ton! Katso, minä lasken sinun kivesi kaunis-värisillä kivillä ja panen sinun perustuksesi safiireista.
12. Ja minä teen sinun ikkunasi agaateista ja sinun porttisi kiiltokivistä ja kaikki sinun ympärysmuurisi jaloista kivistä.
13. Ja kaikkia sinun lapsiasi on Herra opettava ja suuri on oleva sinun lastesi rauha.
14. Sinut vahvistetaan vanhurskaudella; sinä olet oleva kaukana väkivallasta, sillä sinä et ole pelkäävä, ja kauhusta, sillä ei se sinua lähesty.
15. Katso, tosin sinua vastaan kokoonnutaan, mutta ei minun toimestani; kaikki, jotka sinua vastaan kokoontuvat, kaatuvat sinun tähtesi.
16. Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hiilivalkeata ja valmistaa työkalun työtänsä varten; ja minä olen luonut hävittäjän tuhoamaan.
17. Ei millään aseella, joka valmistetaan sinun varallesi, ole oleva menestystä, ja jokaisen kielen, joka nousee sinua vastaan oikeutta käymään, sinä tuomitset. Tämä on Herran palvelijain perintöosa, ja heidän vanhurskautensa on minusta, sanoo Herra.

23 LUKU

Vapahtaja käskää, että nefiläisten aikakirjoihin on lisättävä sellaista, mitä niistä on jäänyt pois. Samuel Laamanilaisen profetia liitetään niihin.

1. Ja nyt, katsokaa, minä sanon teille, että teidän pitäisi tutkistella näitä asioita. Käsken minä annan teille, että teidän on ahkerasti näitä asioita tutkisteltava, sillä suuria ovat Jesajan sanat.
2. Sillä totisesti hän puhui kosketellen kaikkia minun Israelin huonetta olevaa kansaani koskevia asioita; sen tähden hänen täytyy myös puhua pakanakansoille.
3. Ja kaikki, mitä hän puhui, on ollut, ja tulee olemaan hänen sanojensa mukaisesti.
4. ottakaa siis vaari minun sanoistani; kirjoittakaa, mitä minä olen teille sanonut ja Isän määräämänä hetkenä ja hänen tahtonsa mukaisesti ne tulevat pakanoiden tietoon.
5. Ja jokainen, joka kallistaa korvansa minun sanoilleni ja tekee parannuksen ja kastetaan, pelastuu. Tutkikaa profeettoja, sillä monet todistavat näistä asioista.
6. Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän jälleen sanoi heille, sen jälkeen kun hän oli selittänyt heille kaikki kirjoitukset, jotka he olivat saaneet: Katso-kaa, minä haluaisin teidän kirjoittavan vielä muita kirjoituksia, joita teillä ei ole.
7. Ja tapahtui, että hän sanoi Nefille: Tuo aikakirjat, joita olette kirjoittaneet.
8. Ja kun Nefi oli tuonut aikakirjat, ja pannut ne hänen eteensä, hän loi silmänsä niihin ja sanoi:
9. Totisesti minä sanon teille: minä käsken palvelijani Samuel Laamanilaisen todistaa tälle kansalle, että sinä päivänä, jona isä kirkastaa minussa nimensä, monet pyhät nousevat kuolleista, ilmestyvät monille ja palvelevat heitä. Ja hän sanoi heille: Eikö niin ollut lai-ta?
10. Ja hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle ja sanoivat: Oli, Herra, Samuel profetoi sinun sanojesi mukaisesti, ja kaikki se kävi toteen.
11. Ja Jeesus sanoi heille,: Mistä johtuu, että te ette ole tätä kirjoittaneet, että monet pyhät nousivat ja ilmestyivät monille ja palvelivat heitä?
12. ja tapahtui, että Nefi muisti, ettei tätä ollut kirjoitettuna.
13. Ja tapahtui, että Jeesus määräsi sen kirjoitettavaksi; niin se kirjoitettiin hänen käskynsä mukaisesti.

14. Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli selittänyt kaikki kirjoitukset, mitä oli kirjoitettu, yhtenä kokonaisuutena, hän käski heidän opettaa sitä, mitä hän oli heille selittänyt.

24 LUKU

Malakian sanat annetaan nefiläisille. Kymmenysten ja uhrien laki. Vertaa Malakian 3 lukuun.

1. Ja tapahtui, että hän käski heidän kirjoittaa sanat, jotka Isä oli antanut Malakialle ja jotka hän ilmoittaisi heille. Ja tapahtui, että kun ne oli kirjoitettu, hän selitti ne. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän ilmoitti heille, sanoen: Näin Isä sanoi Malakialle - Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni, ja äkisti on tuleva tempPELLIINSÄ Herra, jota te etsitte, ja liiton sanansaattaja, jota te halajatte; katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.
2. Mutta kuka voi kestää hänen tulemisensa päivän ja kuka pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin metallinsulattajan tuli ja niin kuin pesijän saippua.
3. Ja hän istuu kuin hopean sulattaja ja puhdistaja ja hän puhdistaa Leevin pojat ja saa heidät puhtaksi kuin kullan ja hopean, niin että he voivat uhrata Herralle uhrin vanhurskaudessa.
4. Silloin Juudan ja Jerusalemin uhri on Herralle otollinen niin kuin ammoin menneinä päivinä ja muinaisina vuosina.
5. Ja minä lähestyn teitä pitääkseni tuomion, ja minä olen nopea todistaja velhoja, avionrikkooja ja väärinvannoja vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, leskeä ja orpoa ja syrjäyttävät muukalaisen eivätkä minua pelkää, sanoo Herra Sebaot.
6. Sillä minä olen Herra, minä en muutu; sen tähden teitä, Jaakobin pojat, ei tuhota.
7. Isienne päivästä asti te olette poikenneet minun käskyistäni ettekä ole niitä noudattaneet. Palatkaa minun tyköni, niin minä palajan teidän tyköne, sanoo Herra Sebaot. Mutta te sanotte: Missä asiassa meidän on palattava?
8. Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin olette riistäneet minulta. Mutta te sanotte: Missä asiassa me sinulta olemme riistäneet? Kymmenyksissä ja uhrilahjoissa.
9. Te olette kirouksella kirottut, sillä te, koko tämä kansa, olette riistäneet minulta.
10. Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, sanoo Herra Sebaot, enkö minä avaa teille taivaan akkunoita ja vuodata teille siunausta, niin ettei ole kylliksi tilaa oleva sen vastaan ottamiseksi.
11. Ja minä karkoitan teidän tähtenne nuhtelullani syöjän, niin että se ei turmele teidän maanne hedelmää; eikä teidän viiniköynnöksenne kedolla pudota hedelmiänsä ennen aikojaan, sanoo Herra Sebaot.
12. Ja kaikki kansat sanovat teitä siunatuiksi, sillä te tulette olemaan ihana maa, sanoo Herra Sebaot.
13. Julkeat ovat teidän puheenne olleet minua vastaan, sanoo Herra. Mutta te sanotte: Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?
14. Te olette sanoneet: Jumalan palveleminen on turhaa, ja mitä hyötyä siitä on, että me olemme noudattaneet hänen säädöksiänsä ja että olemme vaeltaneet murheellisina Herran Sebaotin edessä?
15. Ja nyt me kiitämme ylpeitä onnellisiksi; ne jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ne tulevat raketuiksi; ne, jotka Jumalaa kiusaavat, kuitenkin pelastuvat.
16. Silloin ne, jotka Herraa pelkäsivät, puhuivat usein toinen toisellensa, ja Herra tarkkasi ja kuuli; ja muistikirja kirjoitettiin hänen edessänsä niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäsivät ja hänen nimeänsä kunniassa pitivät.
17. Ja he ovat minun, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jona minä kiinnitän paikoilleen jalokiveni ja minä säästän heitä, kuten mies säästää omaa poikaansa, joka häntä palvelee.
18. Silloin te palajatte ja näette eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen välillä, joka ei häntä palvele.

25 LUKU

Malakian sanojen jatkoa. Elia ja hänen tehtävänsä. Herran suuri ja peljättävä päivä. Vertaa Malakian 4 lukuun.

1. Sillä katso, se päivä on tuleva, joka palaa kuin pätsi; ja kaikki ylpeät ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ovat oljenkorsia; ja heidät polttaa se päivä, joka tuleva on, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa.
2. Mutta teille, jotka minun nimeäni pelkääte, nousee Vanhurskauden Poika parantaminen siipiensä alla; ja te käytte ulos ja vartutte kuin syöttövasikat.
3. Ja te tallaatte jumalattomat, sillä he tulevat tuhkaksi teidän jalkapohjanne alle sinä päivänä, jona minä teen tämän, sanoo Herra Sebaot.
4. Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, jonka minä Hoorebilla hänelle säädin koko Israelia varten käskyiksi ja oikeuksiksi.
5. Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä;
6. ja hän on kääntävä isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella.

26 LUKU

Vapahtaja selittää kaiken alusta asti. Ihmeellisiä asioita julistetaan imeväisten suulla. Opetuslasten toiminta.

1. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli ilmoittanut nämä asiat, hän selitti ne kansanjoukolla, ja hän selitti sille kaikki asiat, sekä suuret että vähäiset.

2. Ja hän sanoi: Nämä kirjoitukset, joita teillä ei ollut mukanaan, Isä käski minun antaa teille, sillä viisaudessaan hän on päättänyt ne annettaviksi tuleville sukupolville.
3. Ja hän selitti kaikki asiat, hamasta alusta alkaen aina siihen hetkeen, jolloin hän tulisi kirkkaudessaan - aivan kaiken, mitä maan päällä tapahtuisi, kunnes elementit sulaisivat hehkuvassa kuumuudessa ja maa käärittäisiin kokoon kuin pergamenttikäärö ja taivaat ja maat katoaisivat;
4. ja aina siihen suureen ja viimeiseen päivään asti, jolloin kaikki kansat ja kaikki sukukunnat ja kaikki kansanheimot ja kielet joutuvat Jumalan eteen tuomittaviksi teoistansa, olivatpa ne hyviä taikka pahoja -
5. jos ne hyviä ovat, iankaikkisen elämän ylösnousemukseen, ja jos ne pahoja ovat, tuomion ylösnousemukseen; ja tämä tapahtuu samanaikaisesti, toisten joutuessa toiselle puolelle ja toisten toiselle puolelle, sen armon ja oikeudenmukaisuuden ja pyhyiden mukaan, mikä on Kristuksessa, joka oli ennen kuin maailma sai alkunsa.
6. Mutta tähän kirjaan ei voida kirjoittaa sadattakaan osaa kaikesta siitä, mitä Jeesus todella opetti kansalle;
7. mutta katso, Nefin levyt sisältävät enimmänsä osan siitä, mitä hän opetti kansalle.
8. Ja minä olen kirjoittanut tämän, mikä on vähäisempi osa siitä, mitä hän opetti kansalle; ja minä olen kirjoittanut sen siinä tarkoituksessa, että pakanat saattaisivat sen jälleen tämän kansan tietoon sen mukaisesti, mitä Jeesus on puhunut.
9. Ja kun he ovat saaneet tämän, kuten heidän on sopivinta tämä ensin saada heidän uskonsa koettelemiseksi, ja jos niin on, että he uskovat nämä asiat, niin silloin ne suuremmatkin asiat ilmoitetaan heille.
10. Ja jos niin on, etteivät he usko näitä asioita, niin silloin ne suuremmat asiat pidetään heidän tuomionsa heiltä salassa.
11. Katso, minä aion kirjoittaa kaiken sen, mikä oli kaiverrettuna Nefin levyihin, mutta Herra kielsi sen, sanoen: Minä tahdon koetella kansani uskoa.
12. Sen tähden minä, Mormon, kirjoitan sen, minkä Herra on käskennyt minun kirjoittaa. Ja nyt minä, Mormon, päätän sanani ja ryhdyn kirjoittamaan siitä, mistä minun on käsketty kirjoittaa.
13. Sen tähden minä tahtoisin teidän huomaavan, että Herra totisesti opetti kansaa kolmen päivän ajan ja sen jälkeen hän usein näyttäytyi ihmisille ja mursi usein leipää ja siunasi sen ja antoi sitä heille.
14. Ja tapahtui, että hän opetti ja palveli kansanjoukon mukana olevia lapsia, joista on puhuttu, ja hän kirjoitti heidän kielensä, ja he puhuivat isillensä suuria ja ihmeellisiä asioita, jopa suurempia kuin hän oli kansalle ilmoittanut; ja hän kirjoitti heidän kielensä, niin että he taisivat puhua.
15. Ja tapahtui, että kun hän oli noussut taivaaseen - toisen kerran näyttäytyttyään heille - ja oli mennyt Isän tykö parannettuaan kaikki heidän sairaansa ja rampansa ja avattuun heidän sokeidensa silmät ja kuurojen korvat ja oli kaikella tapaa parantanut heitä ja herättänyt erään miehen kuolleista ja oli ilmaissut voimansa heille ja oli noussut Isän tykö -
16. niin katso, tapahtui seuraavana päivänä, että kansanjoukko tuli koolle ja sekä katseli että kuunteli näitä lapsia; jopa imeväisetkin aukaisivat suunsa ja puhuivat ihmeellisiä asioita, mutta sitä, mitä he sanoivat, kiellettiin ketään kirjoittamasta.
17. Ja tapahtui, että opetuslapset, jotka Jeesus oli valinnut, alkoivat siitä hetkestä lähtien kastaa ja opettaa kaikkia, jotka tulivat heidän tykönsä; ja kaikki, jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, täytyivät Pyhällä Hengellä.
18. Ja monet heistä näkivät ja kuuluivat sellaista, mitä ei kielin voida lausua ja mistä ei ole lupa kirjoittaa.
19. Ja he opettivat ja palvelivat toinen toistansa; ja heillä oli kaikki yhteistä keskuudessaan, ja jokainen kohteli oikeudenmukaisesti toistansa.
20. Ja tapahtui, että he tekivät kaikessa, kuten Jeesus oli heitä käskennyt.
21. Ja niitä, jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, sanottiin Kristuksen kirkoksi.

27 LUKU

Jeesus Kristus antaa nimen kirkollensa. Isä kirjoittaa kaiken. Ihmiset tuomitaan sen mukaan, mitä kirjoihin on kirjoitettu.

1. Ja tapahtui, että kun Jeesuksen opetuslapset kulkivat saarnaten sitä, mitä olivat sekä kuulleet että nähneet, ja kastoivat Jeesuksen nimeen, tapahtui, että opetuslapset kokoontuivat yhdessä voimallisesti rukoilemaan ja paastoamaan.
2. Ja Jeesus näyttäytyi heille jälleen, sillä he rukoilivat Isää hänen nimessään, ja Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: Mitä te tahdotte minun antavan teille?
3. Ja he sanoivat hänelle: Herra, me tahtoisimme sinun sanovan meille, miksi meidän olisi nimitettävä tätä kirkkoa, sillä tästä asiasta on väittelyä kansan keskuudessa.
4. Ja Herra sanoi heille: Totisesti, totisesti minä sanon teille, minkä tähden ihmisten pitää napista ja vältellä tämän asian takia?
5. Eivätkö he ole lukeneet kirjoituksia, jotka sanovat, että teidän täytyy ottaa päällenne Kristuksen nimi, joka on minun nimeni? Sillä tällä nimellä teitä kutsutaan viimeisenä päivänä;
6. ja jokainen, joka ottaa päällensä minun nimeni ja pysyy vahvana loppuun asti, pelastuu viimeisenä päivänä.
7. Mitä ikinä siis teette, se tehkää minun nimessäni; nimittäkää siis kirkkoa minun nimeni mukaan, ja minun nimessäni huutakaa Isää avuksenne, että hän minun takiani siunaisi kirkkoa.
8. Ja kuinka se voisi olla minun kirkkoni, ellei sitä minun nimeni mukaan nimitettäisi? Sillä jos jotakin kirkkoa nimitetään Mooseksen nimen mukaan, niin se silloin on Mooseksen kirkko, tai jos sitä jonkun ihmisen mukaan nimitetään, se silloin on jonkun ihmisen kirkko; mutta jos sitä minun nimeni mukaan nimitetään, se on silloin minun kirkkoni, siinä tapauksessa, että se on rakennettu minun evankeliumilleni.

9. Totisesti minä sanon teille, että te olette rakennetut minun evankeliumilleni; rukoilkaa siis kaikkea, mitä rukoilettekin, minun nimessäni; jos siis rukoilette Isää kirkon puolesta ja teette sen minun nimessäni, Isä kuulee teitä;
10. ja siinä, tapauksessa, että kirkko on rakennettu minun evankeliumilleni, Isä ilmaisee siinä omat tekonsa.
11. Mutta ellei se ole rakennettu minun evankeliumilleni, vaan on rakennettu ihmisten teoille tai perkeleen teoille, totisesti minä sanon teille, vähän aikaa heillä on iloa töistänsä, mutta vähitellen tulee loppu, ja heidät hakataan pois, ja heitetään tuleen, mistä ei paluuta ole.
12. Sillä heidän tekonsa seuraavat heitä, sillä heidän tekojensa tähden heidät on hakattu pois; muistakaa siis, mitä minä olen sanonut teille.
13. Katso, minä olen antanut teille evankeliumini, ja tämä on se evankeliumi, jonka minä olen teille antanut - että minä tulin maailmaan tehdäkseen Isäni tahdon, koska minun Isäni minut lähetti.
14. Ja minun Isäni lähetti minut, jotta minut ylennettäisiin ristille, ja että minä sen jälkeen, kun minut oli ylennetty ristille, vetäisin kaikki tyköni, että, kuten ihmiset ovat minut ylentäneet, samoin Isä ylentäisi ihmiset seisomaan minun kasvojeni eteen, tekojensa tuomittaviksi, olivatpa ne hyviä taikka pahoja -
15. ja tämän tähden minut on ylennetty; Isältä saamani vallan nojalla minä sen tähden vedän kaikki tyköni tuomittaviksi tekojensa mukaan.
16. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka tekee parannuksen ja kastetaan minun nimeeni, tulee ravituksi, ja jos hän pysyy vahvana loppuun asti niin katso, häntä minä pidän syyttömänä Isäni edessä sinä päivänä, jona minä seison maailmaa tuomitsemassa.
17. Ja se, joka ei vahvana pysy loppuun asti, myös hakataan pois ja heitetään tuleen, mistä ei enää voi palata, Isän oikeudenmukaisuuden tähden.
18. Ja tämä on se sana, jonka hän on antanut ihmislapsille. Ja tämän takia hän toteuttaa sanat, jotka hän on antanut, eikä hän valehtelee, vaan toteuttaa kaikki sanansa.
19. Eikä mikään saastainen voi päästä hänen valtakuntaansa; sen tähden hänen lepoonsa pääsevät ainoastaan ne, jotka ovat pesseet vaatteensa minun veressäni, uskonsa tähden, ja koska he ovat tehneet parannuksen kaikista synneistään ja ovat pysyneet uskollisina loppuun asti.
20. Ja tämä on käsky: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, tulkaa minun tyköni ja antakaa kastaa itsenne minun nimeeni, jotta te pyhittyisitte ottaessanne vastaan Pyhän Hengen, jotta te seisoisitte tahrattomina minun edessäni viimeisenä päivänä.
21. Totisesti, totisesti minä sanon teille: tämä on minun evankeliumini; ja te tiedätte, mitä teidän tulee minun kirkossani tehdä; sillä niitä tekoja, mitä te olette nähneet minun tekevän, tulee teidänkin tehdä; sillä mitä te olette minun nähneet tekevän, sitä tulee teidänkin tehdä;
22. Jos te siis näin teette, te olette autuaat, sillä teidät korotetaan viimeisenä päivänä.
23. Kirjoittakaa, mitä olette nähneet ja kuulleet, paitsi sitä, mikä on kielletty.
24. Kirjoittakaa tämän kansan ne teot, jotka tulevat, samoin kuin on kirjoitettu siitä, mikä on ollut.
25. Sillä katso, niiden kirjojen perusteella, jotka on kirjoitettu ja jotka tulevaisuudessa kirjoitetaan, tämä kansa tuomitaan, sillä niiden välityksellä ihmiset oppivat sen teot tuntemaan.
26. Ja katso, kaiken on Isä kirjoittanut; niiden kirjojen perusteella siis, jotka kirjoitetaan, maailma tuomitaan.
27. Ja tietäkää, että te tulette olemaan tämän kansan tuomareina, sen tuomion mukaan, minkä minä annan teille, ja joka on oleva oikeudenmukainen. Millaisia miehiä teidän siis tulisi olla? Totisesti minä sanon teille: sellaisia kuin minä olen.
28. Ja nyt minä menen Isän tykö. Ja totisesti minä sanon teille, mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, se teille annetaan.
29. Anokaa siis, niin te saatte, kolkuttakaa, niin teille avataan, sillä anova saa, ja kolkuttavalle avataan.
30. Ja nyt, katso, minun iloni on suuri, aina täyteyteensä asti, teidän tähtenne ja myös tämän sukupolven tähden; ja myös Isä iloitsee samoin kuin kaikki pyhät enkelit, teidän ja tämän sukupolven tähden, sillä yksikään siitä ei huku.
31. Katso, minä haluaisin teidän ymmärtävän, sillä minä tarkoitan niitä, jotka nyt ovat tästä sukupolvesta elossa; eikä yksikään heistä huku, ja heidän tähtensä minulla on ilon täyteys.
32. Mutta katso, neljäs sukupolvi tästä sukupolvesta lukien minua murehuttaa, sillä sen saattaa vangikseen itse hän, joka kahlehtii tuon kadotuksen lapsen; sillä se myy minut hopeasta ja kullasta ja siitä, minkä koi turmelee ja mihin varkaat voivat murtautumalla päästä käsiksi, sen vieden. Ja sinä päivänä minä rankaisen sitä kääntämällä sen teot sen itsensä kannettavaksi.
33. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut näin puhumasta, hän sanoi opetuslapsillensa: Menkää ahtaasta portista sisälle; sillä se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät, mutta se portti on avara ja tie lavea, joka vie kuolemaan, ja monta on, jotka siitä sisälle matkaavat, kunnes yö saapuu, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä.

28 LUKU

[Jakeessa 4 on painovirhe. Yritän selvittää sen, mikäli saan käsiini eri painoksen.]

Kukin niistä kahdestatoista saa, mitä hänen sydämensä halajaa. Kolme halajaa jäädä maan päälle, kunnes Herra saapuu kirkkaudessaansa. Nämä kolme saavat ihmeellisiä ilmoituksia. Heidät vapautetaan kuolemasta ja onnettomuuksista.

1. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän puhui opetuslapsillensa, yhdelle kerrallansa, sanoen heille: Mitä sinä halajat minulta, sitten kun minä olen mennyt Isän tykö?

2. Ja kolmea lukuun ottamatta he kaikki puhuivat näin sanoen: Me toivomme, että saavutettuamme ihmisen täyden iän meidän opetustoimemme, johon sinä olet meidät kutsunut, päättyisi, jotta me pian pääsisimme sinun tykösi valtakuntaasi.
3. Ja hän sanoi heille: Autuaat olette te, koska tätä minulta pyydätte; kun siis olette seitsemänkymmenen kahden vuoden ikäiset, te pääsette minun tyköni valtakuntaani; ja minun tykönäni te löydätte levon.
4. Ja kun hän oli puhunut heille, hän kääntyi niiden kolmen puoleen ja kysyi heiltä: <ilonne oleva, aivan kuten Isä> [väärä rivi, koska se ei sovi muuhun tekstiin ja esiintyy sitä paitsi samassa sivun kohdassa seuraavalla palstalla, jakeen 10 lopussa] teille, kun olen mennyt Isän tykö?
5. Ja he olivat murheellisella mielellä, sillä he eivät uskaltaneet sanoa hänelle, mitä halusivat.
6. Ja hän sanoi heille: Katso, minä tiedän teidän ajatuksenne, ja te olette toivoneet sitä, mitä Johannes, jota minä rakastin ja joka seurasi minua palvelustehtäväni aikana, ennen kuin juutalaiset ylensivät minut, halasi minulta.
7. Autuaammat olette siis te, sillä te ette koskaan joudu kuolemaa maistamaan, vaan te saatte elää nähdäkseen kaiken, mitä Isä tekee ihmislapsille, kunnes kaikki on toteutettu Isän tahdon mukaan, kun minä kirkkaudessaani tulen, mukanani taivaan voimat.
8. Ettekä te koskaan joudu kärsimään kuoleman tuskia, vaan kun minä tulen kirkkaudessaani, teidät silmänräpäyksessä siirretään kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen, ja sitten te tulette olemaan autuaat minun Isäni valtakunnassa.
9. Ja vielä, niin kauan kuin lihassa viivytte, te ette joudu kokemaan kipua, ettekä myöskään murhetta, paitsi maailman syntien tähden; ja kaiken tämän minä teen sen tähden, mitä te minulta olette halanneet, sillä te olette halanneet saada tuoda ihmisten sieluja minun tyköni, niin kauan kuin maailma on olemassa.
10. Ja tämän tähden teillä on oleva ilon täyteys, ja te saatte asettua sijallenne Isäni valtakunnassa; täydellinen on teidän ilonne oleva, aivan kuten Isä on minulle suonut ilon täyteen; ja te tulette olemaan niin kuin minä olen, ja minä olen niin kuin Isä; ja Isä ja minä olemme yhtä;
11. ja Pyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja minun tähteni Isä antaa Pyhän Hengen ihmislapsille.
12. Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän kosketti sormellaan kutakin heistä, paitsi niitä kolmea, joiden oli määrä jäädä, ja sitten hän meni pois.
13. Ja katso, taivaat aukenivat, ja heidät temmattiin ylös taivaaseen, ja he näkivät ja kuulivat sellaista, mitä ei voida sanoin lausua.
14. Ja heitä kiellettiin kertomasta, eikä heille myöskään annettu voimaa, jotta he olisivat pystyneet kertomaan, mitä he näkivät ja kuulivat;
15. ja olivatko he ruumiissaan vai poissa ruumiista, he eivät tietäneet, sillä heidän mielestensä heissä tapahtui ikään kuin kirkastuminen, niin että he siirtyivät tästä lihallisesta ruumiista kuolemattomaan tilaan, niin että he saattoivat nähdä sitä, mikä Jumalan on.
16. Mutta tapahtui, että he opettivat jälleen maan päällä; mutta he eivät opettaneet sitä, niitä olivat kuulleet ja nähneet, sen kiellon tähden, joka heille oli taivaassa annettu.
17. Ja nyt minä en tiedä, olivatko he tästä kirkastumisensa päivästä lähtien kuolevaisia vai kuolemattomia;
18. mutta tämän minä tiedän sen muistiinpanon mukaan, joka on annettu, että he kulkivat maan päällä ja opettivat kaikkia ihmisiä, liittäen kirkkoon jokaisen, joka uskoi heidän julistukseensa, kastaen heidät, ja jokainen, joka kastettiin, sai Pyhän Hengen.
19. Ja ne, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, heittivät heidät vankeuteen. Eivätkä vankilat voineet heitä pidättää, sillä ne sortuivat.
20. Ja heidät heitettiin maakuoppiin, mutta he löivät maata Jumalan sanalla, niin että he hänen voimallansa vapautuivat maan syvyyksistä; ja niin ei voitu kaivaa kyllin syviä kuoppia heidän pidättämiseksensä.
21. Ja kolmesti heidät heitettiin pätsiin, heidän mitään vahinkoa kärsimättä.
22. Ja kahdesti heidät heitettiin villipetojen luolaan; ja katso, he leikkivät petojen kanssa kuten lapsi imevän karitsan kanssa, mitään vahinkoa kärsimättä.
23. Ja tapahtui, että he täten kulkivat koko Nefin kansan keskuudessa ja julistivat Kristuksen evankeliumia kaikille maassa oleville; ja nämä kääntyivät Herraan ja liittyivät Kristuksen kirkkoon, ja niin se sukupolvi tuli autuaaksi Jeesuksen sanojen mukaisesti.
24. Ja nyt minä, Mormon, päätän puheeni näistä asioista joksikin ajaksi.
25. Katso, minä aion kirjoittaa niiden nimet, jotka eivät milloinkaan maistaisi kuolemaa, mutta Herra kielsi sen: sen tähden minä en niitä kirjoita, sillä ne salataan maailmalta.
26. Mutta katso, minä olen heidät nähnyt, ja he ovat opettaneet minua.
27. Ja katso, he tulevat ole maan pakanain keskuudessa, eivätkä pakanat tunne heitä.
28. He tulevat olemaan myös juutalaisten keskuudessa, eivätkä juutalaiset tunne heitä.
29. Ja on tapahtuva, kun Herra viisautessaan katsoo sopivaksi, että he tulevat palvelemaan kaikkia Israelin hajallaan olevia sukukuntia ja kaikkia kansanheimoja, sukukuntia, kieliä ja kansoja ja tuomaan heidän joukostaan paljon sieluja Jeesuksen tykö, että heidän halajamisensa toteutuisi, sen voittavan Jumalan voiman avulla, mikä heissä on.
30. Ja he ovat kuin Jumalan enkelit, ja jos he rukoilevat Isää Jeesuksen nimessä, he voivat näyttäytyä kenelle tahansa hyväksi näkevät.
31. Suuria ja ihmeellisiä tekoja he sen tähden tekevät ennen sitä suurta ja tulevaa päivää, jolloin kaikkien ihmisten totisesti täytyy seisoa Kristuksen tuomioistuimen edessä;
32. ja myös pakanoiden keskuudessa he tekevät suuren ja ihmeellisen teon ennen sitä tuomiopäivää.
33. Ja jos teillä olisi kaikki kirjoitukset, jotka kertovat kaikista Kristuksen ihmeellisistä teoista, te Kristuksen sanojen mukaisesti tietäisitte, että näiden tapahtumien varmasti täytyy tulla.
34. Ja voi niitä, jotka eivät kuule Jeesuksen sanoja eivätkä niitäkään, jotka hän on valinnut ja lähettänyt heidän keskuuteensa, sillä joka ei ota vastaan Jeesuksen sanoja ja niiden sanoja, jotka hän on lähettänyt, ei ota vastaan häntä; eikä hän sen tähden ota heitä vastaan viimeisenä päivänä;

35. ja heille olisi parempi, etteivät he olisi syntyneet. Sillä luuletteko te voivanne välttää sen Jumalan oikeudenmukaisuutta, jota vastaan te olette rikkoneet, Jumalan, joka on joutunut ihmisten jalkojen tallaamaksi, jotta pelastus voisi tulla?
36. Ja nyt katso, kun minä puhuin niistä, jotka Herra oli valinnut, niistä kolmesta, jotka temmattiin taivasiin, ja etten minä tiennyt, oliko heidät kirvoitettu kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen -
37. mutta katso, kirjoitettuani minä olen kysynyt Herralta, ja hän on ilmoittanut minulle, että heidän ruumiissaan on välttämättä tapahtunut muuttuminen, koska heidän muuten täytyisi maistaa kuolemaa;
38. jotta he siis eivät joutuisi maistamaan kuolemaa, heidän ruumiissaan tapahtui sellainen muuttuminen, etteivät he kärsisi kipua eivätkä murhetta muuten kuin maailman syntien tähden.
39. Mutta tämä muuttuminen ei ollut samanlainen kuin se, joka viimeisenä päivänä tapahtuu, vaan heidät muutettiin siten, ettei saatana voinut saada heihin valtaa eikä voinut heitä kiusata; ja heidät pyhitettiin lihassa, niin että he olivat pyhiä, eivätkä maan vallat voineet pidättää heitä.
40. Ja tähän tilaan heidän oli jääminen Kristuksen tuomiopäivään asti; ja sinä päivänä heidän oli määrä kokea suurempi muuttuminen, ja silloin heidät otettaisiin Isän valtakuntaan, eivätkä he enää koskaan lähtisi sieltä, vaan asuisivat Jumalan tykönä iankaikkisesti taivaissa.

29 LUKU

Mormonin varoitus niille, jotka halveksivat Herran sanoja ja tekoja.

1. Ja nyt, katso, minä sanon teille, että kun Herra viisaudessaan näkee hyväksi, että nämä sanat tulevat pakanain tietoon hänen sanansa mukaisesti, te silloin tiedätte, että liitto, jonka isä on tehnyt Israelin lasten kanssa heidän palauttamisestaan heidän perintömaillelensa, alkaa jo toteutua.
2. Ja tietäkää, että pyhien profeettojen puhumat Herran sanat kaikki toteutuvat; eikä teidän pidä sanoa, että Herra viivyttää tuloansa Israelin lasten tykö.
3. Eikä teidän pidä kuvitella sydämissänne, että ne sanat, jotka on puhuttu, ovat turhia, sillä katso, Herra on muistava lupauksensa, jonka hän on antanut Israelin huonetta olevalle kansallensa.
4. Ja kun te näette näiden sanojen ilmaantuvan keskuuteenne, teidän ei silloin enää pidä halveksia Herran tekoja, sillä hänen oikeudenmukaisuutensa miekka on hänen oikeassa kädessänsä; ja katso, sinä päivänä, jos te hänen tekojansa halveksitte, hän antaa sen joutuisasti pudota teidän päällenne.
5. Voi sitä, joka Herran tekoja halveksii; voi sitä, joka kieltää Kristuksen ja hänen tekonsa!
6. Ja voi sitä, joka kieltää Herran ilmoitukset ja joka sanoo, ettei Herra enää vaikuta ilmesytysten eikä profetioiden kautta, ei lahjojen, kielillä puhumisen, terveeksitekemisien eikä Pyhän Hengen voiman kautta!
7. Ja voi sitä, joka sinä päivänä hyötyä tavoitellaksensa sanoo, ettei mitään Jeesuksen Kristuksen tekemää ihmettä voi olla, sillä se, joka näin tekee, on muuttuva tuon kadotuksen lapsen kaltaiseksi, jonka varalta ei armoa ollut, Kristuksen sanan mukaan!
8. Eikä teidän pidä enää herjata, halveksia eikä pilkata juutalaisia eikä ketään Israelin huoneesta jäljelle jäänyttä, sillä katso, Herra muistaa heille antamansa lupauksen, ja hän on tekevä heille sen mukaan kuin on vannonut.
9. Sen tähden teidän ei pidä luulla voivanne kääntää Herran oikeata kättä vasemmaksi, ettei hän toimittaisi oikeutta ja siten täyttäisi lupausta, jonka hän on antanut Israelin huoneelle.

30 LUKU

Mormon kehoittaa pakanoita parannukseen.

1. Kuunnelkaa, oi te pakanat, ja kuulkaa Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan, sanat, jotka hän on käskenyt minun puhua teistä, sillä katso, hän käskää minun kirjoittaa näillä sanoilla:
2. Kääntykää, te kaikki pakanat, jumalattomilta teiltänne ja tehkää parannus pahoista teoistanne, valheistanne ja petoksistanne, haureudestanne, salaisista kauhistuksistanne, epäjumalanpalveluksistanne, murhistanne, papinjuonistanne, kateudestanne, riidoistanne ja kaikista synneistänne ja kauhistuksistanne ja tulkaa minun tyköni, antakaa kastaa itsenne minun nimeeni, jotta saisitte syntinne anteeksi ja täytyisitte Pyhällä Hengellä, niin että teidät luettaisiin minun Israelin huonetta olevaan kansaani kuuluviksi.